



**แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
(พ.ศ.2559 - 2563)**

**องค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า
อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ**

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า ซึ่งแสดงถึง วิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีความสำคัญต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้าอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า ที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงเป็นประโยชน์ในการวางแผน แนวทางการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้าให้ก้าวหน้าต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	2
1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	2
1.3 ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	2
1.4 ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	5
บทที่ 2 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า	6
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทรัพยากรธรรมชาติ	8
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล	11
2.3 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า	14
บทที่ 3 แผนยุทธศาสตร์ พ.ศ. 2559 - 2563	15
3.1 กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น	15
นโยบายรัฐบาล	15
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	30
ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	32
ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ	33
ยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอเมืองชัยภูมิ	58
นโยบายนายกององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า	61
3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา	63
3.2.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น	63
3.2.2 การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาส การพัฒนาในอนาคต	64
3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (แบบ ยท.01)	66 - 67
3.4 แผนที่ยุทธศาสตร์ (แบบ ยท.02)	68 - 69

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	70
4.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ (แบบ ยท.03)	71
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	71
- ยุทธศาสตร์พัฒนาแหล่งน้ำอุปโภค – บริโภคและการเกษตร	72
- ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน	73
- ยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจ รายได้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น	74
- ยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษา ศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	75
- ยุทธศาสตร์พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม	76
- ยุทธศาสตร์พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรและการปกครองบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ	77
4.2 รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ (แบบ ยท.04)	78- 84
บทที่ 5 การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์	85
5.1 กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผน	85
5.2 ระเบียบ วิธีการติดตามและประเมินผล	86
5.3 กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผน	88

บทที่ 1

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้มืองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ตลอดจนรายได้ของท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น การดำเนินการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกๆ ด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน การวางแผนในการดำเนินการบริหารจึงเป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้การบริหารเป็นรูปแบบและมีทิศทาง การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สมดุลและมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาได้ตรงจุด อันเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม และบรรลุตามความมุ่งหมาย ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และแผนชุมชน” เป็นแผนระยะยาวเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ได้กำหนดห้วงระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนั้น การกำหนดห้วงระยะเวลาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงขึ้นอยู่กับแนวคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า

ดังนั้น การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงมีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า ที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ และแผนชุมชน โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์วัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า อำเภอชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้นำเสนอผ่านกระบวนการประชาคมหมู่บ้าน/ตำบล คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาและคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้าแล้ว โดยนำเสนอ ดังนี้

1.1 ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนชุมชน นโยบายรัฐบาล และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกระบวนการและกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุ และแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน และเป็นระบบ รวมทั้งต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเหริยง
2. เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นมีทิศทางที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนชุมชน นโยบายรัฐบาล และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น
3. เพื่อเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาไว้ล่วงหน้าในการที่จะดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการต่างๆ
4. เพื่อให้สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง
5. เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสามปี
6. เพื่อให้มีการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

1.3 ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 16 ได้กำหนดขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์ เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น
3. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น
4. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

ในการดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ แต่ไม่ได้กำหนดห้วงระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาว่าเป็นแผนระยะกี่ปี ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถพิจารณาว่าจะทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของตนตามแนวคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าในอนาคตข้างหน้ายาวนานเพียงใด ประกอบกับข้อมูล ปัญหาที่ต้องการการแก้ไข และอาจกำหนดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนชุมชน นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของการพัฒนาท้องถิ่น

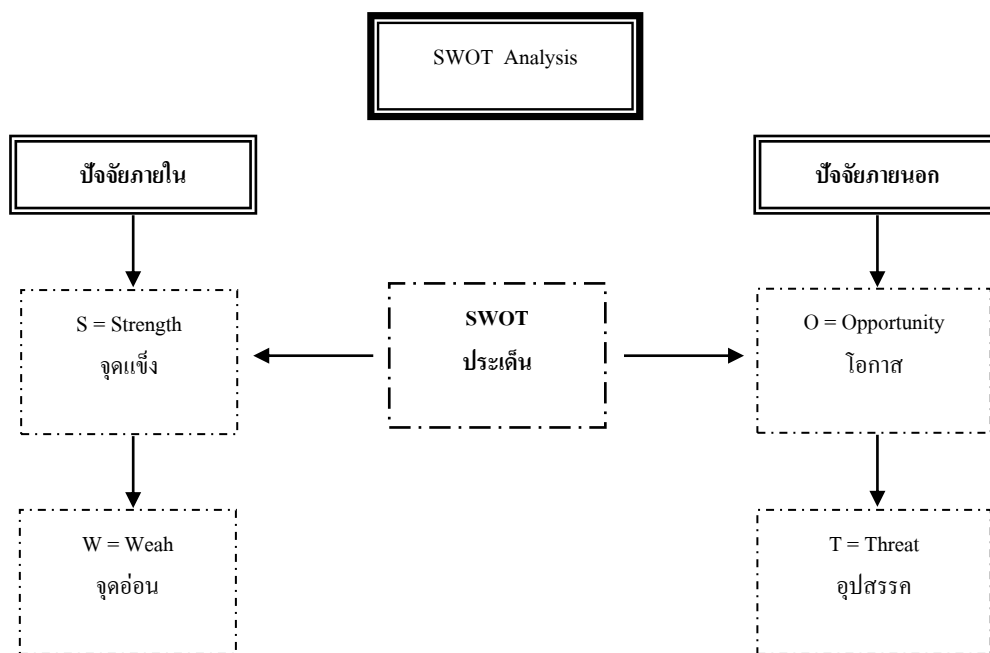
ขั้นตอนที่ 2 การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ

เก็บรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของท้องถิ่น โดยให้นำแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญของปัญหาารวม 5 เกณฑ์ ประกอบด้วย

1. ขนาดของกลุ่มคนที่ได้ประโยชน์
2. ความร้ายแรงและเร่งด่วนของปัญหา
3. ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
4. การยอมรับร่วมกันของชุมชน
5. ความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา/การดำเนินการ

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน

การประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน ต้องวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคาม หรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis



การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength = S) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในของหน่วยงานในส่วนที่ดี ความเข้มแข็ง ความสามารถ ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จซึ่งจะพิจารณาในด้านต่างๆ

การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness = W) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานว่ามีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัด ความไม่พร้อม ซึ่งจะพิจารณาในด้านต่างๆ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง

การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity = O) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีสภาพเป็นอย่างไร โดยพิจารณาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครองและเทคโนโลยี

การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ก่อให้เกิดผลเสีย โดยพิจารณาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และเทคโนโลยี

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น

นำขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 มากำหนดวิสัยทัศน์ และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง ถ้อยแถลงที่ระบุถึงสภาพการณ์ในอนาคตที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า

ภารกิจ (Mission) หมายถึง ข้อความหรือถ้อยแถลงที่แสดงถึงลักษณะหรือขอบข่ายในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับลักษณะการบริหารและการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับองค์กรหรือภาพลักษณ์ที่ต้องการนำเสนอและปณิธาน หรือปรัชญาในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นขอบเขตของบทบาทหน้าที่หลัก หรือขอบเขตของกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การนำเอาวิสัยทัศน์และภารกิจหลักมาพิจารณา กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการกำหนดขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่ควรดำเนินการ เพื่อสนับสนุนหรือนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์และภารกิจหลักที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดผลสำเร็จที่ต้องการ โดยดำเนินการหลังจากที่ทราบภารกิจหลักที่ท้องถิ่นจะต้องทำแล้ว เพื่อนำท้องถิ่นไปให้บรรลุความต้องการที่จะเป็นในอนาคต

ขั้นตอนที่ 7 การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะกรรมการสนับสนุนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น นำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 - 6 มาจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อพิจารณาและปรับปรุงก่อนนำเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่น

1.4 ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. สามารถใช้เป็นกรอบทิศทางในการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน เหมาะสม ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ลดความซ้ำซ้อนและการสิ้นเปลืองทรัพยากรในการบริหาร
2. เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี งบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนการดำเนินงานประจำปีได้
3. เป็นแนวทางให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/หมู่บ้าน
4. สามารถกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาได้



บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า

บุงคล้า หมู่บ้านของชุมชนแห่งนี้มีลักษณะเป็นกลุ่มหรือเป็นคุ้มได้แก่ คุ้มบ้านนอก-หนองสามพัน คุ้มบ้านโนนสะแบง คุ้มตะวันออก คุ้มบ้านน้อยหนองไผ่ คุ้มบ้านใต้ คุ้มบ้านโนนฝาย และคุ้มบ้านโนนหัวนา-เกาะแก้ว คุ้มต่างๆ มีครัวเรือนอยู่กันอย่างหนาแน่น ซึ่งส่วนมากจะเป็นเครือญาติกันที่ชาวบ้านพูดกันว่า “มีผีเชื่อเดียวกัน” ประชากรมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ดื่มและใช้สอยต่าง ๆ โดยอาศัยน้ำในลำห้วยบุงคล้า ห้วยเกาะแก้ว หนองสามพัน กุดแหลมและลำซ็อง ลักษณะพื้นที่ทั่วไปเป็นที่สูงเป็นสันโนนน้ำท่วมไม่ถึง ซึ่งเหมาะสำหรับเป็นที่ปลูกบ้านเรือนห่างออกไปทางทิศเหนือ ทิศตะวันออกและทิศใต้ของหมู่บ้านเป็นที่ราบเหมาะสำหรับทำนา ทำไร่และทำสวน บางแห่งก็เป็นห้วยหนองคลองบึงชาวบ้านได้อาศัยสำหรับทำมาหาเลี้ยงชีพจากพื้นที่ดินดังกล่าวมาแต่บรรพบุรุษ หนองสามพันลำห้วยบุงคล้า ก็มีชาวบ้านมาอาศัยทำสวน ทำไร่ ปลูกพืชล้มลุกบ้าง ปลูกไม้ยืนต้นบ้าง ที่ฝิ่งหรือริมหนองและลำห้วยบางแห่งที่สูงๆ ชาวบ้านก็อาศัยปลูกบ้านเรือน เช่น คุ้มบ้านใต้ คุ้มบ้านโนนฝาย เป็นต้น

ตามประวัติคำบอกเล่าเดิมแรกนั้นที่ดินแห่งนี้เป็นที่ตั้งบ้านเรือนของชนชาติลาวโบราณมาก่อน เข้าใจว่าคงจะมีกลุ่มชนมาตั้งบ้านเรือนพร้อมกับกลุ่มชนที่ตั้งบ้าน “กุดโง้ง” หรือพร้อมกับตั้งเมืองหามทอก เพราะมีหลักฐานหลายอย่างให้เห็น เช่น บ้านกุดโง้งก็มีใบเสมาหินขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก ส่วนเมืองหามทอก ที่บ้านไร่อำเภอบ้านเขว้า ก็มีหลักฐานปรากฏอยู่ให้เห็น เช่น คูเมืองเป็นแนวดินสูงยาวหลายสิบเส้น และมีคลองล้อมรอบอีกด้วย ส่วนที่เป็นบุงคล้าก็มีหลักฐานว่า น่าจะเคยเป็นบ้านเมืองคนโบราณมาก่อน แต่กลุ่มชนเหล่านั้นได้อพยพย้ายบ้านย้ายเมืองไปอยู่ที่อื่นเพราะภัยสงคราม หลักฐานต่างๆ ที่ว่า คือ เศษอิฐ เศษกระเบื้อง และเศษโลหะเป็นจำนวนมากที่พบเห็นอยู่ คือ ที่บริเวณบ้านพ่อยายและแถวบริเวณที่สร้างเมรุ กับที่พบเห็นที่บริเวณสวนเอกชนคุ้มบ้านโนนฝาย จึงทำให้เข้าใจว่าที่ตั้งบ้านบุงคล้าปัจจุบันนี้เคยเป็นที่สร้างบ้านสร้างเมืองของคนโบราณมาแล้ว ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีการสงครามใหญ่และสงครามย่อมก็มีอยู่เสมอเพราะชาติไทยกำลังรวบรวมกำลังคนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญหลักในการสร้างบ้าน สร้างเมือง การกวาดต้อนผู้คนที่เป็นเชลยไปเป็นของตนก็เป็นธรรมดาของผู้ชนะสงคราม โดยเฉพาะผู้คนในภาคอีสานที่เป็นคนพูดลาว ที่ได้ตั้งเมืองอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคอีสาน เช่น เมืองหนองบัวลำภู เมืองภูเวียง เมืองพระไกรสีหนาท (เมืองภูเขียว) เมืองชนบท เมืองชัยภูมิ ลงไปถึงเมืองนครราชสีมาบางส่วน เช่น อำเภอนอนลาว อำเภอสีคิ้ว ไปถึงเมืองสระบุรีบางส่วน บรรพบุรุษของคนในอำเภอและจังหวัดดังกล่าวล้วนแต่เป็นคนลาวอพยพหรือถูกกวาดต้อนมาจากเวียงจันทน์ทั้งสิ้น

กลุ่มชนผู้เป็นบรรพบุรุษของชาวบ้านบุงคล้าที่ได้อพยพย้ายบ้านย้ายเมืองมาตั้งบ้านบุงคล้าแห่งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มาตั้งบ้านบุงคล้าก่อน ส่วนกลุ่มคนที่ 2 มาเข้าร่วมทีหลัง กลุ่มชนทั้ง 2 กลุ่มได้อพยพมาพร้อมกับนายแล

เมื่อสมัยรัชกาลที่ 2 คือ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยแห่งราชวงศ์จักรี กรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี ประเทศลาวมีเมืองเวียงจันทน์ คือ กรุงศรีสัตนาคนหุตเป็นเมืองหลวงประมาณ พ.ศ. 2435 มีคนลาวคนหนึ่งชื่อว่านายแลเป็นเชื้อพระวงศ์เจ้าเมืองเวียงจันทน์ เป็นคนเฉลียวฉลาดมีความรู้ดีและมีความสามารถสูงได้พิจารณาเห็นว่าภูมิประเทศภาคอีสานแห่งกรุงสยามในสมัยนั้นเป็นที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะที่จะสร้างบ้านสร้างเมือง

และอยู่ในขอบเขตขันธสีมาของพระเจ้ากรุงสยาม จึงกราบลาพระเจ้าอนุวงศ์ซึ่งเป็นเจ้าครองประเทศลาว พร้อมด้วยครอบครัวคนลาวที่สมัครใจที่จะไปอยู่ที่อื่นด้วย ได้อพยพครอบครัวข้ามแม่น้ำโขงผ่านมาทางเมืองหนองบัวลำภู มีอีกชื่อหนึ่งว่า เมืองกาบแก้วบัวบาน และได้ชักชวนครอบครัวคนลาวที่ได้อพยพเข้ามาอยู่ก่อนแล้ว พาอพยพมาเป็นแรมเดือนแรมปี ผ่านเมืองภูเวียง เมืองพระไกรสีหนาท (ภูเขียว) เดินทางผ่านลงไปทางทิศใต้ขึ้นเขาหลงเหว โดยยกเป็นขบวนคาราวานเป็นจำนวนไม่น้อยครอบครัว ในระหว่างที่เดินมาถึงที่ราบลุ่มแม่น้ำชี ครอบครัวลาวบางส่วนก็ได้แยกไปตั้งบ้านเรือนเป็นหมู่บ้านหลายหมู่บ้านขึ้น เมื่อประมาณปี 2435 ส่วนนายแลพร้อมครอบครัวคนลาวอีกส่วนหนึ่งได้อพยพเดินทางไปทางทิศใต้จนถึงเมืองนครราชสีมา ได้ตั้งบ้านเมืองขึ้นเป็นหมู่บ้านหลายแห่งในหลายอำเภอของเมืองนครราชสีมา เช่น บ้านนารายณ์ บ้านชิน ในเขตอำเภอโนนลาว(ปัจจุบันคืออำเภอโนนไทย)

ชุมชนที่ 1 ที่อพยพย้ายครอบครัวมาพร้อมกับนายแล เมื่อปี พ.ศ. 2435 ครั้งนั้น กลุ่มชนกลุ่มนี้ได้ย้ายครอบครัวมาจากบ้านเดิมชื่อว่า **“บ้านบุงคล้า - นาโพธิ์”** ซึ่งอยู่ในเขตเมืองหนองบัวลุ่มภูหรือเมืองกาบแก้วบัวบาน (อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี) ในปัจจุบันนี้ ชนกลุ่มนี้ได้พบเห็นชัยภูมิอันอุดมสมบูรณ์ดีซึ่งเป็นที่ตั้งบ้านบุงคล้าเดี๋ยวนี มีลำห้วยไหลผ่าน มีหนองสามพันอยู่ใกล้ๆ เหมาะสมที่จะตั้งบ้านอยู่จะได้ประกอบการทำมาหากินเป็นหลักเป็นฐานได้เป็นอย่างดี จึงได้พร้อมกันทุกครอบครัวที่อพยพมาตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นกลุ่มลาวกลุ่มนี้ได้พร้อมกับลูกบ้านได้ตั้งชื่อหมู่บ้านของตนว่า **“บ้านบุงคล้า”** โดยได้เอานามบ้านเก่าบ้านหลังของพวกเขาตน คือบ้านบุงคล้า - นาโพธิ์เมืองหนองบัวลำภู มาตั้งชื่อบ้านใหม่เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจไว้ว่า พวกตนนั้นได้ย้ายบ้านมาจากบ้านบุงคล้า - นาโพธิ์ และได้เรียกชื่อห้วยที่ไหลผ่านหมู่บ้านนั้นว่า **“ห้วยบุงคล้า”**

ในปี พ.ศ. 2536 ตำบลบุงคล้า ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองชัยภูมิไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นระยะทาง 13 กิโลเมตร เดิมขึ้นอยู่กับตำบลหนองนาแซงได้แยกเขตตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2536 มีทั้งหมด 12 หมู่บ้าน ดังนี้

1. หมู่ที่ 1 บ้านขวาน้อย
2. หมู่ที่ 2 บ้านหนองฉิม
3. หมู่ที่ 3 บ้านบุงคล้า
4. หมู่ที่ 4 บ้านกุดไฉ้
5. หมู่ที่ 5 บ้านสัมพันธ
6. หมู่ที่ 6 บ้านห้วยนา
7. หมู่ที่ 7 บ้านโนนแดง
8. หมู่ที่ 8 บ้านโนนห้วยนา
9. หมู่ที่ 9 บ้านสัมพันธ
10. หมู่ที่ 10 บ้านขวาน้อย
11. หมู่ที่ 11 บ้านบุงคล้า
12. หมู่ที่ 12 บ้านบุงคล้า

ตำบลบุงคล้า ได้ยกฐานะเป็นสภาตำบลเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2538 และยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 ซึ่งมีรายละเอียดของข้อมูลทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า มีดังนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทรัพยากรธรรมชาติ ดังนี้

2.1.1 ที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองชัยภูมิไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นระยะทาง 13 กิโลเมตร เดิมขึ้นอยู่กับตำบลหนองนาแซงได้แยกเขตตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2536 ได้ยกฐานะเป็นสภาตำบลเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2538 และยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 เนื้อที่องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า มีเนื้อที่ประมาณ 49.5663 ตารางกิโลเมตร หรือ 30,979.40 ไร่ ภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้าสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะสำหรับการเกษตรแหล่งน้ำที่สำคัญไหลผ่านตำบล ได้แก่ ลำห้วยหลวงและลำห้วยชีลอง

อาณาเขตติดต่อ	ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เทศบาลเมืองชัยภูมิ
	ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลหนองไผ่ และตำบลหนองนาแซง
	ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลกุดตุ้ม และตำบลโพนทอง
	ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลหนองนาแซง

เขตการปกครองในเขตพื้นที่ตำบลบุงคล้า จำนวน 12 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร		รวม	จำนวนครัวเรือน	ผู้ใหญ่บ้าน		ส.อบต.	
		ชาย	หญิง						
1	บ้านขวาน้อย	471	522	993	441	นายรณชัย	คุ้มบุงคล้า	นายประหยัด	จันทร์ปริดา
								นางนารีรัตน์	จันทร์บัว
2	บ้านหนองฉิม	430	451	881	259	นายสมบัติ	หาดชัยภูมิ	นายมงคล	บุตรศรี
								นางเหรียญทอง	ยังดี
3	บ้านบุงคล้า	364	431	795	237	นายบุบผา	ยิ้มเสงี่ยม	นายประยูร	กล้าจริง
								นางปานศรี	สิมาชัย
4	บ้านกุดโจ่ง	215	231	446	145	นายพิชิต	หาญมะโน	นายบุญกอง	หาญเสนา
								นายสากล	อ่อนอุบล
5	บ้านสัมพันธ์	440	471	911	274	นายพิบูลย์	โชคกำเนิด	นายอนุกุล	งอกลาภ
								นายสุนันท์	ศรีพล
6	บ้านห้วยนา	374	435	809	300	นายวีระ	มาทน	นายสุนทร	บุญเทียม
								นายบุญช่วย	เชิดชัยภูมิ
7	บ้านโนนแดง	171	176	347	97	นายสุพรม	สิมาชัย	นางสังคม	ทองชัยภูมิ
						กำนันตำบลบุงคล้า		นายวสันต์	คลาดโรค

หมู่ ที่	หมู่บ้าน	จำนวน ประชากร		รวม	จำนวน ครัวเรื่อ น	ผู้ใหญ่บ้าน	ส.อบต.
		ชาย	หญิง				
8	บ้านโนนหัวนา	333	340	673	229	นายวันทอง หาญบุงคล้า	นางสำราญ โคบาล นางวิไลพร วชิรจิตตานนท์
9	บ้านสัมพันธ์	215	226	441	152	นางปริศนา จำเริญจิตร	นายสมพงษ์ พงษ์ขวาน้อย นายสุรศักดิ์ หาญชนะ
10	บ้านขวาน้อย	223	289	512	147	นายสมัคร ผาดี	นางลัดดา โชคเฉลิม นางกฤษณา เทพสวัสดิ์
11	บ้านบุงคล้า	236	256	492	146	นายท่อนจันทร์ ระดาบุตร	นายสมศักดิ์ เจริญวัย นายพิชณู แอนชัยภูมิ
12	บ้านบุงคล้า	195	198	393	99	นายเสรี โคกตระคุ	นายชาญ กล้าจริง นายแสนโฮม เหลี่ยมศรีจันทร์
	รวม	3,667	4,026	7,693	2,526		

ข้อมูลประชากร ณ วันที่ 13 มีนาคม 2558

2.1.2 ข้อมูลประชากร

ประชากรทั้งสิ้น 7,693 คน

○ ชาย 3,667 คน

○ หญิง 4,026 คน

มีความหนาแน่นเฉลี่ย 155 คน/ ตารางกิโลเมตร

2.1.3 การศึกษา รวม 6 แห่ง

- โรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ดังนี้

1. โรงเรียนชุมชนบ้านบุงคล้าวิทยา
2. โรงเรียนบ้านขวาน้อย
3. โรงเรียนบ้านหัวนา
4. โรงเรียนบ้านสัมพันธ์
5. โรงเรียนบ้านหนองฉิม
6. โรงเรียนบ้านกุดไฉ้

- โรงเรียนมัธยมขยายโอกาส คือ โรงเรียนชุมชนบ้านบุงคล้าวิทยา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุงคล้า 1 แห่ง

2.1.4 การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล 1 แห่ง

2.1.5 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ป้อมตำรวจสายตรวจประจำตำบล 1 แห่ง

2.1.6 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- **ทรัพยากรดิน** ลักษณะของดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วน การระบายน้ำไม่ดีมักมีน้ำท่วมขังเป็นบางแห่งบนผิวดินในฤดูฝน และเป็นดินเค็มทำให้มีปัญหาด้านผลผลิตต่ำ การปลูกพืชไม่เหมาะสมกับสภาพของดิน และขาดการบำรุงที่ดินถูกต้องตามหลักวิชาการ

- **ทรัพยากรน้ำ** ตำบลบึงคล้ามีทรัพยากรแหล่งน้ำที่สำคัญ คือ

- ลำห้วยหลัวไหลผ่านทุกหมู่บ้าน
- ลำห้วยซีลองไหลผ่าน หมู่ที่ 1,2,7,8,10
- ลำห้วยประทาวไหลผ่าน หมู่ที่ 4
- หนองตาดำเป็นหนองน้ำขนาดใหญ่ จะปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด ตั้งอยู่หมู่ที่ 1

2.1.7 กลุ่มอาชีพ

1. กลุ่มเพาะเห็ดบ้านบึงคล้า หมู่ที่ 3
2. กลุ่มเพาะเห็ดโคนญี่ปุ่น หมู่ที่ 3
3. กลุ่มแม่บ้านคัมหนองไผ่ หมู่ที่ 3
4. กลุ่มเลี้ยงจิ้งหรีดบ้านโนแดง หมู่ที่ 7
5. กลุ่มรักษากสิกรรมบ้านขวาน้อย หมู่ที่ 10
6. กลุ่มกองทุนหมุนเวียนเพื่อการเกษตร หมู่ที่ 6
7. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์และขนมบ้านบึงคล้า หมู่ที่ 3
8. กลุ่มไม้กวาดดอกหญ้าและตีนอนปิคนิก หมู่ที่ 7
9. กลุ่มเบเกอรี่ บ้านขวาน้อย หมู่ที่ 1
10. กลุ่มเลี้ยงปลานิลและปลาสร้อย หมู่ที่ 9

2.1.8 สภาพเศรษฐกิจ

1. **อาชีพ** การประกอบอาชีพของประชาชนในตำบลบึงคล้า
 1. ประกอบอาชีพเกษตรกรรม
 2. ประกอบอาชีพรับจ้าง
 3. ประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น ค้าขาย รับราชการ

2. หน่วยธุรกิจในพื้นที่ อบต. บุ่งคล้า

- โรงงานอุตสาหกรรม	2	แห่ง
- โรงสี	6	แห่ง
- โรงขนมจีน	1	แห่ง
- ธุรกิจประเภทค้าปลีก-ค้าส่ง	2	แห่ง
- ร้านค้า	97	แห่ง

2.1.9 สภาพทางสังคม

1. สถาบันและองค์กรทางศาสนา - วัด 7 แห่ง
2. การสาธารณสุข - โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 1 แห่ง
3. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - บัณฑิตตำรวจสายตรวจตำบล 1 แห่ง
4. มวลชนจัดตั้ง - อาสาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จำนวน 148 คน
 - หน่วยกู้ภัยประจำตำบล (OTOS) จำนวน 6 คน
 - อาสมัครตำรวจบ้าน จำนวน 30 คน
5. การคมนาคม ตำบลบุงคล้ามีเส้นทางหลักเป็นถนนลาดยางตลอดสาย สามารถติดต่อกันตั้งแต่ หมู่ที่ 1 ถึง หมู่ที่ 12 จำนวน 2 สาย
6. การโทรคมนาคม ตู้โทรศัพท์สาธารณะ 14 แห่ง
7. การไฟฟ้า ตำบลบุงคล้ามีไฟฟ้าเข้าถึง หมู่ที่ 1 – หมู่ที่ 12 แต่ไม่ครบทุกครัวเรือน
8. แหล่งน้ำธรรมชาติ
 - ลำน้ำ, ลำห้วย จำนวน 15 สาย
 - บึง, หนอง จำนวน 2 แห่ง
 - ฝาย , ทำนบ จำนวน 23 แห่ง
 - สระน้ำ จำนวน 14 แห่ง
 - ประปาหมู่บ้าน จำนวน 3 แห่ง

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพท้องถิ่น

ก. ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยองค์กร ดังนี้

- ฝ่ายนิติบัญญัติหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประชาชนเลือกตั้ง จำนวน 24 คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี
 - ฝ่ายบริหารหรือคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน รองนายก อบต. จำนวน 2 คน และเลขานุการ นายก อบต. จำนวน 1 คน
- คณะผู้บริหารมีอำนาจหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า แบ่งส่วนราชการออกเป็นหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

1. **สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า** ประกอบด้วย
 - งานบริหารทั่วไป , งานนโยบายและแผน , งานกฎหมายและคดี , งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย,
 - งานบริหารการศึกษา , งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ,
 - งานวิชาการเกษตร,งานเทคโนโลยีทางการเกษตร ,งานส่งเสริมการเกษตร, งานส่งเสริมปศุสัตว์
 - งานสุขาภิบาลทั่วไป , งานสุขาภิบาลอาหาร และสถานประกอบ , งานรักษาความสะอาด
 - งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชน , งานสังคมสงเคราะห์และส่งเสริมอาชีพ
2. **ส่วนการคลัง** ประกอบด้วย
 - งานการเงิน , งานบัญชี , งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ , งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ
3. **ส่วนโยธา** ประกอบด้วย
 - งานก่อสร้าง , งานออกแบบและควบคุมอาคาร ,งานประสานสาธารณูปโภค

ตารางแสดงอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง

กอง/ฝ่าย	จำนวนพนักงานส่วนตำบล ระดับ									จำนวนลูกจ้างประจำ	จำนวนพนักงานจ้าง	รวม	หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	6	7	8	รวม				
1. สำนักปลัด	-	-	2	-	2	5	-	1	10	-	10	10	
2. กองคลัง	-	-	-	1	-	2	1	-	4	-	1	1	
3. กองโยธา	-	-	-	-	-	1	1	-	2	-	1	1	
4. หน่วยตรวจสอบภายใน	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	
รวม	-	-	2	1	3	8	2	1	17	-	12	12	

(1) จำนวนบุคลากร

บุคลากรจำนวน 29 คน

■ **สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 20 คน**

1. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป
3. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
4. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
5. ตำแหน่งบุคลากร
6. ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ
7. ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ

8. ตำแหน่งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
9. ตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน
10. ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา
11. ตำแหน่งผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน
12. ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์
13. ตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไป(จำนวน 6 คน)
14. ตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก (จำนวน 2 คน)

๑๐. **หน่วยงานตรวจสอบภายใน จำนวน 1 คน**

1. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน

๑๑. **กองคลัง จำนวน 5 คน**

1. ตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง
2. ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี
3. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่พัสดุ
4. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้
5. ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ

๑๒. **ส่วนโยธา จำนวน 3 คน**

1. ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง
2. ตำแหน่งนายช่างโยธา
3. ตำแหน่งผู้ช่วยนายช่างโยธา

(2) **ระดับการศึกษา**

▪ ปริญญาโท	9	คน
▪ ปริญญาตรี	12	คน
▪ ปวส.	1	คน
▪ ปวช.	-	คน
▪ มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	คน
▪ มัธยมศึกษาตอนต้น	2	คน
▪ ประถมศึกษา	3	คน

(3) **รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล**

ประจำปีงบประมาณ 2557 จำนวน **26,148,490.26** บาท

- รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง 2,405,296.20 บาท
- รายได้ที่รัฐจัดสรรให้ 16,001,502.06 บาท
- เงินอุดหนุนทั่วไป 7,741,692.00 บาท

ข. ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

(1) โรงงานอุตสาหกรรม

- โรงงานอุตสาหกรรม 2 โรง

(2) ที่สาธารณะ ประมาณ 1,274 ไร่

(3) แหล่งท่องเที่ยว ใบเสมาหินทรายบ้านกุดโง้งซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมสมัยทวาราวดี ตั้งอยู่ที่บ้านกุดโง้ง หมู่ที่ 4 ตำบลบึงคล้า มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์เป็นสถานที่รวบรวมใบเสมาที่พบในบริเวณรอบ ๆ หมู่บ้าน โดยนำมาเก็บไว้ในอาคารที่ปลูกสร้างทางด้านซ้ายของ ร.ร.บ้านกุดโง้ง ใบเสมาทั้งหมดทำด้วยหินทราย มีลักษณะเป็นแผ่นขนาดค่อนข้างใหญ่ ปลายมนแหลม ด้านหน้าจำหลักลายและบางแผ่นมีจารึกอยู่ที่ด้านหลังด้วย ใบเสมาที่สลักลวดลายทั้งชนิดแผ่นเรียบและรูปสลักเก็บรักษาไว้ในอาคาร ลวดลายที่ปรากฏบนใบเสมามักเป็นเรื่องราวทางพุทธศาสนาเล่าเรื่องชาดกตอนต่างๆ เช่น พรหมนารถชาดก หรือเป็นภาพรูปเคารพ เช่น ภาพพระโพธิสัตว์ประทับยืนบนดอกบัว ภาพพระพุทธรูปเจ้าประทับบนบัลลังก์ใต้ต้นโพธิ์ หรือรูปสลูซึ่งสภาพก่อนปักดินอยู่นอกอาคาร เห็นเพียงยอดสลู ส่วนองค์ระฆังรูปหม้อน้ำค้างจะ ฝังอยู่ใต้ดิน นับเป็นกลุ่มเสมาที่สวยงามแห่งหนึ่งในเขตอีสานใต้ นอกจากนี้ระหว่างทางเข้าหมู่บ้านซ้ายขวาของถนนยังคงมีใบเสมาหินทรายขนาดต่างๆ กันปักหลงเหลืออยู่เป็นระยะ ๆ

ค. ศักยภาพชุมชน

- ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตรโดยใช้แรงงานในครัวเรือน
- มีการตั้งกลุ่มสตรี กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มผู้สูงอายุ
- กลุ่มเยาวชน
- กลุ่มเกษตรทำนาและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อเป็นอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน

2.3 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของ อปท.

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนาเป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันใหม่ให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ เป็นตำบลน่าอยู่ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่ มีภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อให้ชุมชนมีรากฐานที่เข้มแข็ง

บทที่ 3

แผนยุทธศาสตร์

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

3.1.1 การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศไทย (Country Strategy) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/อำเภอ

* การพัฒนาตามนโยบายรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (รัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงการณ์นโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 สรุปสาระสำคัญดังนี้

1. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวด ในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดี และปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ย่ำยีหรือประสังข์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกร่วมกันและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนคนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักการดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้าง อันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์ พูนสุขให้ประชาชนในที่สุด

2. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

2.1 ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการสร้างเสริมศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่างๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกกลไกระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารการจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล รองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน โดยใช้ระบบเฝ้าตรวจที่มีเทคโนโลยีทันสมัย กำหนดให้ปัญหาหายาเสพติด การค้าอาวุธ การค้ามนุษย์ การกระทำ อันเป็นโจรสลัด การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการ

ป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและจัดการปัญหาอื่นๆ ที่เชื่อมโยงต่อเนื่องให้เป็นเบ็ดเสร็จ เช่น ปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลการปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

2.2 เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนายยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้ที่มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นพหุสังคม ขจัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อนเพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

2.3 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อม ในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศตลอดการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในระบบอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้พร้อมทั้งนำศักยภาพของกองทัพปกตินาสนับ สนุนพัฒนาประเทศ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาความมั่นคงภายในโดยมุ่งระดมสรรพกำลังทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาค และนานาชาติ โดยเฉพาะอาเซียนและประชาคมโลก

2.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาชาติบนหลักการที่ว่านโยบาย การต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจหรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทยและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

3. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อนทั้งหลายของประชาชน จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการดังนี้

3.1 ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานรวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพด้านแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยงข้อมูล และการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวม นอกจากนี้จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

3.2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทานโดยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็น และเพิ่มความเข้มงวด ในการระงับตรวจสอบ

3.3 ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและให้ความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ตามอัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรี และเด็ก

3.4 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตการมีงานและกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้านสถานพักฟื้น และโรงพยาบาลที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

3.5 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน

3.6 จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก 12 ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

3.7 แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรुक้าเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รูก้า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีในเกษตรกรใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

4. การศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยมาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กันดังนี้

4.1 จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษา ในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้ตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาพิชในพื้นที ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นทีต้องการเหมาะสมกับพื้นที ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

4.2 ในระยะเฉพาะหน้า จะจัดเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและระดับพื้นทีของสถานศึกษาและปรับปรุงและระบบพัฒนาการระบบการกักขังเงิน เพื่อเพิ่มการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส จัดระบบการสนับสนุนแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกรับการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

4.3 ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นทีการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามศักยภาพและความพร้อม โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

4.4 พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคตปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียน การแก้ปัญหา การรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

4.5 ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะโดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

4.6 พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนทางไกล การเรียนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียน การสอนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.7 ทำนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามความพร้อม

4.8 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้สร้างภาคความภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดี ในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

4.9 สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน และวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่สากลวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนและเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

4.10 ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งการสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพ เพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

5. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

รัฐบาลจะวางรากฐานพัฒนาและเสริมความเข้มแข็งให้แก่ด้านบริการ ด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง ความมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ดังนี้

5.1 วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพ โดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

5.2 พัฒนาระบบบริหารสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรครมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนกลางกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขเพื่อให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและให้ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมในการสร้างบุคลากรเพื่อ

จัดบริการสาธารณสุข โดยรัฐเป็นผู้กำกับดูแล สนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยส่งเสริมการร่วมลงทุนและการใช้ทรัพยากรและบุคลากรร่วมกันโดยมีข้อตกลงที่รัดกุมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

5.3 เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยมีเครือข่ายหน่วยเฝ้าระวัง หน่วยตรวจวินิจฉัย และหน่วยที่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายในการสกัดกั้นการแพร่กระจายได้อย่างทันท่วงที

5.4 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่ความบาดเจ็บและเสียชีวิตโดยการร่วมมือระหว่างฝ่ายต่างๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ

5.5 ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชนให้มีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย ปฏิบัติตามกฎกติกา มารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ จนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ

5.6 ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครุฑ ในวัยรุ่นและปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญ กาถูกปล่อยอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม เหมาะสมกับประเด็นที่เป็นปัญหาใหม่ของสังคม

5.7 พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ และสาธารณสุข โดยจัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่ทันสมัย และให้มีความร่วมมือ ทั้งระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและหน่วยงานต่างประเทศโดยเฉพาะในการป้องกันและรักษาโรคที่มีความสำคัญ

6. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ความไม่สงบทางการเมืองที่ดำเนินมานานกว่า 6 เดือน จนถึงกลางปีนี้มีผลเศรษฐกิจให้ชะลอตัวลงอย่างมาก แม้คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ดำเนินการกระตุ้นเศรษฐกิจจนเริ่มฟื้นตัวแล้ว แต่ก็ยังไม่อาจขยายตัวเต็มตามศักยภาพ นอกจากนั้น ระบบเศรษฐกิจของไทยยังมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขและปรับปรุงหลายเรื่อง เพื่อที่จะสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจให้สามารถขยายตัวได้ต่อเนื่องและอย่างมั่นคง ตั้งแต่การจัดเก็บภาษี ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนาประเทศอย่างเต็มศักยภาพ ปัญหาหนี้ภาครัฐ การใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือยตลอดจนปัญหาการใช้น้ำในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งขาดแคลนเป็นประจำในฤดูแล้ง ในขณะที่มีน้ำท่วมบ่อยครั้งในฤดูฝนซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ เป็น 3 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

6.1 ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายบงลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ที่ยังคงอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยติดตามให้มีการเบิกจ่ายอย่างคล่องตัวตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น รวมทั้งจะดูแลไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่า เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค

6.2 สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ที่ให้ความสำคัญ ในการบูรณา

การงบประมาณและความพร้อมในการดำเนินงานรวมทั้งนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย เพื่อขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมประหยัด ไม่ซ้ำซ้อน และมีประสิทธิภาพ ทบพทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อแสดงความโปร่งใสเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค โดยจะจัดให้มีระบบและกลไกในการติดตามตรวจสอบไม่ให้เกิดการใช้จ่ายที่สูญเปล่า

6.3 กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี เช่น โครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครมาจัดทำเป็นโครงการจัดทำเป็นโครงการลงทุนร่วมกับเอกชน ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการค้าก่อสร้าง วงการอสังหาริมทรัพย์ และตลาดการเงิน

6.4 ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการใช้กลไกตลาดในการดูแลสินค้าเกษตรประเภทราคาต่ำกว่าผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร

6.5 ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น ให้สะดวกรวดเร็วขึ้นตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการด้านธุรการและเอกสารอื่นๆ ที่จะช่วยให้ระบบการส่งสินค้าเร็วขึ้น พร้อมทั้งแสวงหาตลาดที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออกซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดนที่มีความสำคัญมากขึ้น

6.6 ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้ และสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวอันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้ เช่น กลุ่มธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสุขภาพ เช่น น้ำพุร้อนธรรมชาติ ซึ่งจะเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากวิถีชีวิตชุมชน รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยเน้นการให้ความรู้และเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพราคาเป็นธรรม ตลอดจนอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ แก่ นักท่องเที่ยว

6.7 ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกัน เพื่อที่จะสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

6.8 แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่ และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ซึ่งนำความเสียหายและทุกข์ร้อนมาให้เกษตรกร โดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นเหตุการณ์น้ำท่วมในปี 2554 และหาวิธีที่จะแก้ปัญหาน้ำท่วมเฉพาะพื้นที่ให้ลดลงโดยเร็วไม่กระทบต่อพืชผลส่วนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนเพื่อเกษตรกรนั้น รัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด ซึ่งจะสามารทำได้ในประมาณ 1 ปี

6.9 ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่างๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาวะภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศและให้ผู้บริโภคตระหนักว่าจะไม่ใช่จ่ายฟุ่มเฟือย รวมถึงดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ทั้งจากการใช้ฟอสซิลเป็นเชื้อเพลิงและจากพลังงานทดแทนทุกชนิด ด้วยวิธีการที่เปิดเผย โปร่งใส เป็นธรรม และเป็นมิตรต่อสภาวะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

6.10 ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงอัตราภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างภาษีทางการค้าและขยายฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุดรวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้มีฐานะการเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

6.11 บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวนสูงมากกว่า 700,000 ล้านบาทและเป็นภาระงบประมาณใน 5 ปีข้างหน้า อันจะทำให้เล็งงบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

6.12 ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคม ด้านคมนาคมทางบกโดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและรถไฟฟ้าเชื่อมกรุงเทพมหานครกับเมืองบรีวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชนและเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำต่อได้ทันที ด้านคมนาคมทางอากาศโดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิที่ 2 ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานสากลในภูมิภาคส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของประเทศการซ่อมบำรุงอากาศยาน และการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล รวมทั้งการใช้ท่าอากาศยานในภูมิภาคเสริมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมือง เช่น ท่าอากาศยานอุตะเกา เป็นต้น และด้านการคมนาคมทางน้ำโดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำและชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศเริ่มจากการเร่งรัดพัฒนาท่าเทียบเรือชายฝั่งที่ทำเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและ อันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้เจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

6.13 ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาท และภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัยโครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษา และการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาแบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสาขาขนส่งและการประกอบกิจการโลจิสติกส์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับ

สถานการณ์ในปัจจุบัน และมีความชัดเจนในทางปฏิบัติ รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในภาคขนส่งเพิ่มขึ้น

6.14 พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจที่ชัดเจนพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการของรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาด้านการเงินและการดำเนินงานให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ตลอดจนพิจารณาความทรงจำเป็นในการคงบทบาทการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพของรัฐในการพัฒนาประเทศและพัฒนาประเทศและพัฒนากลไก การกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจที่เข้มแข็งเพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศส่วนรวมคุ้มครองผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถให้บริการประชาชนได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งมีการบริหารจัดการหนี้ทั้งในส่วนที่รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจรับภาระอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระทางการคลัง

6.15 ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน 2 เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้าง การผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแบ่งเขต เพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

6.16 ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติละกึ่งอัตโนมัติ

6.17 เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มองค์ความรู้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบและมีเอกภาพที่ชัดเจนทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการทางการเงิน และการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการการตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ

6.18 ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลรองรับการให้บริการของภาครัฐกิจบริการอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาค

สื่อสารและบันทึก ตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองรับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศไทยในเรื่องนี้ และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างจริงจัง

7. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี 2558 จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่างๆ ให้พร้อม การเร่งดำเนินการเตรียมความพร้อมทั้งในเรื่องความเชื่อมโยงด้านระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านชายแดนและการเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์ จะส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวไทยร่วมกับประชาชนอาเซียน

7.1 เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาค อาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโทรคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างกันของอาเซียน ระบบการออกใบรับรอง/ใบอนุญาตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกันในอาเซียน รวมทั้งการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้าการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคีที่มีผลบังคับแล้ว เร่งขยายการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมกันของสินค้าด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานโดยให้ความสำคัญต่อสินค้าที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูงโดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุปโภค รวมถึงการปรับกฎเกณฑ์การค้าและระบบพิธีการศุลกากรให้สะดวก ลดขั้นตอนต่างๆ หรือยกเลิกขั้นตอนบางเรื่อง และปรับระบบภาษีและอำนวยความสะดวก อื่นๆ เพื่อดึงดูดให้มีการตั้งสำนักงานปฏิบัติการประจำภูมิภาคที่กรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาให้กรุงเทพมหานครเป็นกลางทางธุรกิจ การค้า การลงทุนของภูมิภาคได้ในที่สุด

7.2 พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และปัจจัยการผลิตต่างๆ ที่เปิดเสรีมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย ให้สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานตลาดโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฐานการผลิตสินค้าหลายชนิดและธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่ประเทศไทยได้เข้าไปลงทุนขยายฐานการผลิตในประเทศอื่นในอาเซียนมาเป็นเวลานานแล้ว ตลอดจนกลุ่มการผลิตที่ผู้ประกอบการของไทยเตรียมที่จะขยายฐานการผลิตเพิ่มเติมอีกหลายชนิด ซึ่งช่วยให้ประเทศไทยมีฐานการผลิตสินค้าคุณภาพหลากหลาย เพื่อขายในตลาดต่างๆ ได้มากขึ้น ทั้งในอาเซียนและในตลาดโลก และเป็นการช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม

7.3 พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพแรงงานมีทักษะ และแรงงานไม่มีทักษะ โดยการเร่งรัดและขยายผล การใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยคำนึงถึงความเป็นเอกภาพกับระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานวิชาชีพใน 8 กลุ่ม ที่มีข้อตกลงการเปิดเสรีในอาเซียนควบคู่ไปกับการวางแผนด้านการผลิตให้เพียงพอ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่

ศักยภาพและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น การส่งเสริมการพัฒนากระบวนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อใช้ในการประเมินค่าจ้างแรงงาน

7.4 เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภาคและภูมิภาคอาเซียนโดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาครุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS) แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียนซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในอาเซียนสัมฤทธิ์ผลได้อย่างเป็นรูปประธรรม

7.5 ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยสู่ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่พื้นที่ต่างๆ ภายในประเทศด้วย

7.6 พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดน และโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง บริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง โดยในระยะแรกให้ความสำคัญกับด่านชายแดนที่สำคัญ 6 ด่าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเดา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่ ซึ่งจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

8. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอด และการสร้างนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัยดังนี้

8.1 สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อบ่มเพาะเป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 1 ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน 30 : 70 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์ การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน การเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน การให้บุคลากรด้านการวิจัยของภาครัฐสามารถไปทำงานในภาคเอกชน และการให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางได้เทคโนโลยีโดยความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษาภาครัฐ

8.3 ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอด หรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหน่วยงานรัฐ และเอกชน

8.4 ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสมไม่เพียงแต่จะใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศ ส่งเสริมการใช้เครื่องมือ วัสดุ และผลจากการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศ ในวงกว้าง โดยจัดให้มีนโยบายจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่เอื้ออำนวย เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ ในกรณีที่ต้องจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

8.5 ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรมซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของภาคอุตสาหกรรม ให้มีความพร้อม ทันสมัย และกระจายในพื้นที่ต่างๆ เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการตั้งศูนย์วิเคราะห์ห้องปฏิบัติการสถาบัน และศูนย์วิจัย เป็นต้น

9.การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ในปัจจุบันมีการบุกรุกที่ดินของรัฐและตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์พืช และแร่ธาตุถูกทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นอันมาก ทั้งปัญหาภาวะมลพิษ โดยเฉพาะขยะประเภทต่างๆ ก็รุนแรงยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงมีนโยบายจะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติโดยสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ดังนี้

9.1 ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหการบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน เร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดินในเขตที่ดินของรัฐโดยนาระบบสารสนเทศใช้เพื่อการบริการจัดการ ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและ สร้างบรรทัดฐานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและธรรมโดยเฉพาะในพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงนิเวศ กำหนดพื้นที่แนวกันชนและที่ราบเชิงเขาให้เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์การปลูกป่าเพื่อป้องกันภัยพิบัติและป้องกันการบุกรุกป่า ขยายป่าชุมชน และส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากธรรมชาติ รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ เช่น โครงการปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เป็นต้น

9.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัยสนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชน และการพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

9.3 ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุก ที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริ ที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน พื้นที่ใดที่สงวนหรือกันไว้เป็นพื้นที่ป่า สมบูรณ์ก็ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัดพื้นที่ใดสมควรให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ก็จะผ่อนผันให้ตามความ จำเป็นโดยใช้มาตรการทางการบริหารจัดการ มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และการปลูกป่าทดแทนเข้าดำเนินการ ทั้ง จะให้เชื่อมโยงกับการส่งเสริมการอาชีพและรายได้อื่นอันเป็นบ่อเกิดของเศรษฐกิจชุมชนที่ต่อเนื่องเพื่อให้คนเหล่านั้น สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยที่ดินยังเป็นของรัฐจะจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ จัดทำทะเบียนผู้ถือครองที่ดินของรัฐ ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการที่ดินของรัฐและเอกชนให้มีเอกภาพเพื่อทำ หน้าที่กำหนดนโยบายด้านที่ดินในภาพรวม และปรับปรุงกลไกภาษีเพื่อกระจายการถือครองที่ดิน เร่งรัดการจัดสรร ที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้โดยไม่ต้องเป็นกรรมสิทธิ์ แต่รับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชน กำหนดรูปแบบที่ เหมาะสมของธนาคารที่ดินเพื่อให้เป็นกลไกในการนำทรัพยากรที่ดินมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

9.4 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผน บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศและมีกระบวนการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนงานโครงการ ไม่เกิดความซ้ำซ้อน มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับทิศทาง และนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการน้ำพร้อมทั้งมีการนำ เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการน้ำและการเตือนภัย

9.5 เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน โดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรกส่งเสริมให้ เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะ ใน พื้นที่วิกฤตซึ่งจะใช้ที่ดินของรัฐเป็นหลัก ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอย โดยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะ สนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้น จะวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ ทั้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามมาตรฐานและให้แยกเป็นสัดส่วนจากบ่อขยะชุมชน สำหรับขยะ ของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อจะพัฒนาระบบกำกับติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังไม่ให้มีการ ลักลอบทิ้ง รวมทั้งจัดการสารเคมีโดยลดความเสี่ยงและอันตรายที่เกิดจากการรั่วไหล และการเกิดอุบัติเหตุ ให้ ให้ความสำคัญในการจัดการอย่างครบวงจร และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดใน ระดับพื้นที่ จะเร่งแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่มาตาพุดซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทุก มิติ ทั้งการลดและขจัดมลพิษ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพชีวิต ประชาชนที่ได้รับ ผลกระทบจากอุตสาหกรรม รวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาสู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

10. การส่งเสริมการบริหารราชการการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในภาครัฐ

ระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมโหฬาร ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหา กินและดำรงชีวิตได้ แต่น่าเสียดายว่าในเวลาที่ผ่านมา ระบบราชการและเจ้าหน้าที่บางส่วนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของ

ความขัดแย้งในสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเพราะติดขัดที่กฎระเบียบนานาประการซึ่งมีมาแต่อดีตและยังมีได้แก้ไข ให้ทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งยังไม่อาจใช้เป็นกลไกเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ เช่น เสียค่าใช้จ่ายสูง ใช้เวลามากมีการขออนุญาตซ้ำซ้อน ใช้ระบบตรวจสอบที่ไม่จำเป็นจนเป็นภาระแก่ประชาชน บางครั้งมีการปล่อยปละละเลยสลัดกับการเข้มงวดกวดขัน จัดระเบียบแบบไฟไหม้ฟาง มีการทุจริตคอร์รัปชันสร้างความไม่เป็นธรรมละเมิดล้าในสังคม ไม่จูงใจให้นักลงทุนเข้ามาประกอบการในประเทศดังที่ปรากฏในผลการสำรวจหรือรายงานประจำปีของหน่วยงานต่างประเทศบางแห่งเกี่ยวกับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรืออยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้ว รัฐบาลจึงมีนโยบายดังนี้

10.1 ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือถ่วงกันหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใส ชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบอัตราค่าจ้างและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี การบริการจัดการภาครัฐแบบใหม่การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลาง และการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศและการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็น และตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

10.2 ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็วประหยัดและสะดวก ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ขั้นตอนที่แน่นอน ระยะเวลา ดำเนินการที่รวดเร็ว และระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรม โปร่งใสมีให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดการทุจริต การสูญเสียโอกาสหรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะ นักลงทุน ในระยะเฉพาะหน้า จะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวัน

10.3 ยกระดับสมรรถนะของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุกทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์รับเรื่องราวจากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางเข้ามายังส่วนกลาง ศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายซึ่งจะจัดตั้งตามที่ชุมชนต่างๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปติดต่อขอรับบริการได้โดยสะดวกการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service) และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ และมีระบบบูรณาการ

10.4 เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ

10.5 ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกในการรักษาศักดิ์ศรีของความเป็นราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัด ยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาสทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อ จัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดเยื้อ ใช้เวลานาน ซ้ำซ้อน และเสียค่าใช้จ่ายทั้งภาครัฐและประชาชน

10.6 ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบและการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเป็นเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน ทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตและประพฤติ มิชอบทั้งในด้านวินัยและคดี รวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐ และเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน ทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การจัดซื้อจัดจ้างการร่วมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ โดยมิชอบ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ กการมีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือทับซ้อนซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่างๆ เป็นบรรทัดฐานแล้วมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

10.7 ส่งเสริมและสนับสนุนภาคองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอดส่อง เฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทั้งจะวางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้ดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูกแทรกแซงหรือขัดขวาง

11. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรมคือมีกฎหมายเป็นใหญ่ ไม่ใช่ตัวบุคคลหรืออำเภอใจของเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครองย่อมเป็นสาระสำคัญ แต่หลักนิติธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือได้มิใช่เพียงสักแต่ว่ามีกฎหมาย หากกฎหมายเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชน เป็นธรรม คุ่มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งต้องมีกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงได้ง่ายมีมาตรการตามหลักสากล ทันสมัยและเป็นธรรมด้วย มิฉะนั้นจะกลายเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้งและการโกรธแค้นชิงชังไม่สิ้นสุด รัฐบาลจึงมีนโยบายในเรื่องดังกล่าวดังนี้

11.1 ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่นๆ ที่ล้าสมัยไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดินการประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศโดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่ระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

11.2 เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่หน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่จะเปิดกว้างขึ้น และให้บุคลากรของหน่วยงานมีส่วนให้ความรู้เสริมศักยภาพในทางการกฎหมายมหาชน การดำเนินคดีปกครองการยกร่างกฎหมาย และตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

11.3 ในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

11.4 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัด การดำเนินคดีทุกชั้นตอนให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันสามารถใช้ติดตามผลและนำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

11.5 ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายประชาชน ที่ไม่ได้รับความชอบธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนคนด้อยโอกาสคุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ และการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจากระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

11.6 นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติชอบ หรือกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามประเทศ

11.7 ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอดส่อง ฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทั้งที่จะวางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูกแทรกแซงหรือขัดขวาง

11. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรมคือมีกฎหมายเป็นใหญ่ ไม่ใช่ตัวบุคคลหรืออำเภอใจของเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครองย่อมเป็นสาระสำคัญ แต่หลักนิติธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือได้มิใช่เพียงสักแต่ว่ามีกฎหมาย หากกฎหมายเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชน เป็นธรรม คุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งต้องมีกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงได้ง่ายมีมาตรฐานตามหลักสากล ทันสมัยและเป็นธรรมด้วย มิฉะนั้นจะกลายเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้งและความโกรธแค้นชิงชังไม่สิ้นสุด รัฐบาลจึงมีนโยบายในเรื่องดังกล่าวดังนี้

11.1 ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายอื่นๆ ที่ล้าสมัยไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศโดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่ในระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

11.2 เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่จะเปิดกว้างขึ้น และให้บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนให้ความรู้เสริมศักยภาพในทางกฎหมายมหาชน การดำเนินคดีปกครองการยกเว้นกฎหมาย และการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและถือฤทธิการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

11.3 ในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

11.4 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัฐ การดำเนินคดีทุกชั้นตอนให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันสามารถใช้ติดตามผลและนำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

11.5 ปรับปรุงกระบวนการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายทางแก่ประชาชน ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาสคุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและควมมีประสิทธิภาพของรัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ และการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจากระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

11.6 นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปราม ผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือกระทำเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ

ค่านิยม 12 ประการ เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้แข็งแรง ดังนี้

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทางตรงและทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
7. เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่ายและขยายกิจการ เมื่อมีความพร้อมโดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี
11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอาย เกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา
12. คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังคับเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกกระดับ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาให้ความสำคัญกับการสร้าง

กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกคนภาคส่วนในสังคม พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในดุลยภาพอย่างบูรณาการ และเป็นองค์รวม และยึดวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. 2570 ดังนี้

“คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียงยึดมั่นวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึงมีคุณภาพสังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์และพันธกิจการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาวดังกล่าวจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจ ดังนี้

วิสัยทัศน์ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้านความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

- 1) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิตได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม
- 2) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง
- 3) พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- 4) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วม ของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

1. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสงบสันติสุข
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาให้มีคุณภาพ
- 3) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน เป็นผู้นำการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหาร และพลังงานการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่างๆ
- 4) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

2. เป้าหมายหลัก

- 1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และภาพลักษณ์การคอร์รัปชั่นดีขึ้น
- 2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
- 3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ GDP ให้มีสัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- 4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

3. ตัวชี้วัด

- 1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม คดีความขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่รัฐต่อ 10,000 กรณี คดีในศาลปกครองต่อ 10,000 กรณี และดัชนีภาพลักษณ์การทุจริตประพหุมิติขอปไม่ต่ำกว่า 1.5 คะแนน
- 2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย สัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
- 3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ GDP
- 4) คุณภาพน้ำและอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

3.1.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม เพื่อสร้างโอกาสเข้าถึงปัจจัยการประกอบอาชีพ ทั้งแหล่งทุน โครงสร้างพื้นฐานและทักษะความรู้ที่จะเป็นฐานการประกอบอาชีพที่มั่นคง
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน เพื่อพัฒนาคุณภาพคนไทยกลุ่มวัยให้มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีระเบียบ มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงามและรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาส และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตที่มั่นคงเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถผลิตสินค้าเกษตร อาหารและพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพมาตรฐานปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของตลาดในระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างระบบการแข่งขันเสรีและเป็นธรรมให้ประเทศไทย

5. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเพิ่มศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบด้านที่ตั้งของประเทศในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นจุดเชื่อมโยงที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียแปซิฟิก เสริมสร้างประโยชน์ของไทยในด้านการค้า การลงทุน การเงินและโอกาสด้านการตลาดระหว่างประเทศ ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ ขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

3.3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ผลิตภาพการผลิตของภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
2. ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
3. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
4. สินค้าและบริการมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตภาคการเกษตร
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของมันสำปะหลังและอ้อย
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้มาตรฐาน
4. ร้อยละของผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร

กลยุทธ์และแนวทาง

1. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร

1.1 การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

1.1.1 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างยั่งยืน

1.1.2 บริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานโดยการก่อสร้างระบบชลประทานขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก เพื่อบรรเทาอุทกภัย ภัยแล้ง และเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำ

1.1.3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำภาคเกษตร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

1.2 พัฒนาผลิตภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โรงงาน พริก ยางพารา ตลอดห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงการตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

1.2.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

1.2.2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์และประมง

1.2.3 ส่งเสริมและพัฒนาการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพ

1.2.4 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

1.2.5 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร การกระจายทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรในระดับชุมชนเพื่อขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

1.2.6 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีด้านการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิต และรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

1.2.7 ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้และพัฒนาองค์ความรู้ให้ชุมชนสนับสนุนการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร

1.2.8 สนับสนุนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรแบบกลุ่มการผลิต และส่งเสริมสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และมีโอกาสทางการตลาด

1.2.9 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนและปลูกพืชพลังงานทดแทน

1.2.10 พัฒนาด้านการวางแผนพัฒนาการเกษตรและระบบสารสนเทศทางการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการผลิต และการจำหน่ายผลผลิต

1.2.11 ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่ที่เหมาะสมและปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม

1.3 พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน

1.3.1 สนับสนุนบทบาทของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร สภาเกษตรกรแห่งชาติ และเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเกษตรกร

1.3.2 ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวพระราชดำริ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ และการทำเกษตรยั่งยืน และลดการใช้สารเคมีในการผลิตสินค้าเกษตรและการปรับปรุงคุณภาพดิน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร

1.3.3 เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการของสถาบันเกษตรกร และพัฒนาการดำเนินงานขององค์กรเกษตรกรโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

1.4 พัฒนาพื้นที่การเกษตร และการถือครองที่ดิน

- 1.4.1 วางระบบการถือครองที่ดินการจัดที่ดินทำกินและกระจายสิทธิ โดยเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม
- 1.4.2 เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ/จัดสรรที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรผู้ไร้ที่ทำกินและประชาชนที่ยากจนไร้ที่ดินเป็นของตนเองอย่างเป็นธรรม
- 1.4.3 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากที่ดินโดยกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม ทั้งเขตเกษตรเศรษฐกิจและการจัดทำผังเมือง และผังชุมชน

2. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม

2.1 พัฒนาอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร

- 2.1.1 พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิต (Productivity) ของภาคอุตสาหกรรม
- 2.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและพลังงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่โปแตช
- 2.1.3 ส่งเสริมการสร้างคุณค่าสินค้าอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเกษตรจากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2.1.4 ส่งเสริมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาการผลิตการขนส่งสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าอื่นๆ อย่างเป็นระบบ
- 2.1.5 ส่งเสริมและพัฒนาให้มีการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมหรือกลุ่มสินค้า (Cluster และ Supply Chain) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
- 2.1.6 พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับความสามารถด้านการบริหารจัดการรวมทั้งเสริมสร้างความเป็นบรรษัทภิบาลให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคมเชิงรุก และอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างยั่งยืน
- 2.1.7 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนายกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม เพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

2.2 พัฒนาฝีมือแรงงานและบริหารจัดการแรงงานอย่างเป็นระบบ

- 2.2.1 สนับสนุนการฝึกอบรมแรงงานให้มีความรู้และพัฒนาทักษะฝีมือที่ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเตรียมการรับรองการเปิดการค้าเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมอาเซียน รวมทั้งฝึกอาชีพอิสระให้กับคนหางานตามความต้องการของตลาดแรงงาน
- 2.2.2 ส่งเสริมให้กลุ่มบุคคลพิเศษมีโอกาสและทางเลือกในการทำงานภาคอุตสาหกรรม และมีความเสมอภาคในการจ้างงาน
- 2.2.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดมาตรฐานแรงงาน การคุ้มครองแรงงานให้ได้รับสิทธิตามมาตรฐานแรงงาน ส่งเสริมคุ้มครองแรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น

2.2.4 พัฒนาระบบสารสนเทศบริหารจัดการด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาระบบค่าจ้าง

2.2.5 ส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน แรงงานสัมพันธ์ มีสวัสดิการแรงงานและมีหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต

2.2.6 จัดระเบียบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ จัดระบบแรงงานต่างด้าวให้เหมาะสมกับความต้องการของภาคเอกชน และการรักษาความสงบเรียบร้อยและมั่นคงภายในประเทศ

2.2.7 ส่งเสริมแรงงานให้เข้าสู่ระบบประกันสังคม

2.3 พัฒนาและส่งเสริมการทำเหมืองแร่โปแตช และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

2.3.1 ผลักดันอุตสาหกรรมเหมืองแร่โปแตชของจังหวัดไปสู่นโยบายระดับชาติ

2.3.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อรองรับการเกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากโปแตช

3. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของสินค้าและบริการ

3.1 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพ

3.1.1 เสริมสร้างศักยภาพองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการให้มีความคิดในเชิงสร้างสรรค์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคการผลิตและบริการ

3.1.2 ส่งเสริมการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นควบคู่กับองค์ความรู้ใหม่ ส่งเสริมกิจกรรมการแข่งขัน การประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในกลุ่มเยาวชนและผู้ประกอบการ

3.1.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน สนับสนุนให้มีศูนย์กระจายและแสดงสินค้า และพัฒนาช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

3.1.4 เสริมสร้างชุมชนให้มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์ความรู้เอกลักษณ์ วัฒนธรรมในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มของสินค้า มีการรวมกลุ่มผู้ผลิตเชิงธุรกิจพึ่งพาตนเอง

3.2 พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

3.2.1 พัฒนาองค์ความรู้ด้านการตลาดโดยเพิ่มบทบาทศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการให้ครอบคลุมสินค้าและบริการ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้ ตลอดจนเสริมสร้างองค์กรวิสาหกิจชุมชน(SMEs) ให้เกิดความเข้มแข็ง และเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้

3.2.2 สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการทั้งในระดับจังหวัด และภูมิภาคเพื่อเพิ่มช่องทางการค้า และกระจายผลผลิตจากแหล่งผลิตถึงผู้บริโภคให้มีความรวดเร็วและทั่วถึงรวมทั้งเชื่อมโยงเครือข่ายการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน

3.2.3 จัดตั้งศูนย์ประสานการลงทุนด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมในระดับจังหวัดเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

เป้าหมาย

1. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
2. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
3. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการท่องเที่ยว
3. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

กลยุทธ์และแนวทาง

1. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน

- 1.1 ปรับปรุงและพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชั้นนำของภาคอีสาน
- 1.2 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ปรับปรุงมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และสุขอนามัย ตลอดจนให้ความสำคัญกับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ
- 1.3 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล

2. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

- 2.1 ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพไปยังตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย
- 2.2 ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว
- 2.3 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และบริการให้มีคุณภาพละปริมาณที่เพียงพอ
- 2.4 พัฒนาระดับมาตรฐานสินค้าชุมชน และบริการ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 2.5 พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับจังหวัดเข้ากับการท่องเที่ยวในระดับชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

3. ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

3.1 เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และวิสาหกิจชุมชน ให้เข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่บูรณาการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน

3.2 สนับสนุน พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

3.3 สนับสนุนชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

3.4 ส่งเสริมให้มีการตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

3.5 การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน เป้าประสงค์

1. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลและยั่งยืน
2. การใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. สัดส่วนของพื้นที่ป่าสมบูรณ์ต่อพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น
2. สัดส่วนพื้นที่ป่าที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้คงสภาพสมบูรณ์
3. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการภัยพิบัติ
5. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการใช้พลังงานทดแทน

กลยุทธ์และแนวทาง

1. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งความหลากหลายชีวภาพ

1.2 การบริหารจัดการที่ดินของรัฐเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

1.3 ควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่ต้นน้ำและการใช้สารเคมีการเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำอย่างเข้มงวด

1.4 พัฒนาและฟื้นฟูคุณ และการสภาพดิน การแก้ไขปัญหาดินเค็ม ดินขาดอินทรีย์วัตถุ และการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร

1.5 เสริมสร้างความเข้มแข็งองค์กรกลุ่มน้ำและองค์กรท้องถิ่นในการจัดการน้ำ และการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในแต่ละกลุ่มน้ำอย่างบูรณาการที่เชื่อมโยงโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการน้ำ

2. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ

2.1 พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง และส่งเสริมชุมชนในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

2.2 ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความตระหนักและทัศนคติที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3 เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองท้องถิ่นในการกำจัดขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน

2.4 ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการกำหนดเขตและการจัดการเชิงพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้คนกับป่าอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

2.5 พัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การจัดการองค์ความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.6 การสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพโดยการอนุรักษ์ การวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมท้องถิ่นและพืชพื้นบ้าน เพื่อสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

2.7 ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพืชพลังงานทดแทน การปลูกพืชพลังงานทดแทนในที่ดินรกร้าง เพื่อสร้างรายได้และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

3. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

3.1 การจัดทำแผนที่เพื่อป้องกันพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยจัดลำดับความสำคัญพื้นที่เสี่ยง เพื่อกำหนดแนวทางบรรเทาและป้องกันผลกระทบ

3.2 พัฒนาการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการและสร้างเอกภาพในการบริหารจัดการ

3.3 พัฒนาระบบงานอาสาสมัคร โดยการวางระบบเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ ให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

3.4 สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อมจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ และการซักซ้อมรับมือภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3.5 พัฒนาศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็งมีความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

3.6 การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้ทุกภาคส่วนได้ทราบเพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในการร่วมกันดำเนินการแก้ไขและบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมาย

1. ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น
2. ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
3. สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ
2. ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
3. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชน
5. ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่

กลยุทธ์และแนวทาง

1. การพัฒนาสังคมและคุณภาพ

1.1 เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีบทบาทนำในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยม ครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

1.2 สร้างเครือข่ายชุมชน/ท้องถิ่น และทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ใฝ่ระวีทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของของเด็กและเยาวชน และฟื้นฟูเผยแพร่สืบสานคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ดีงาม

1.3 สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนผู้มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมได้เวทีแสดงออกเผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

1.4 พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาความรู้ทางวิชาการและสติปัญญาทางอารมณ์ที่เข้มแข็ง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม

1.5 เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนสามารถวางแผนและจัดทำผังเมือง การจัดบริการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

1.6 ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนจากสภาวัฒนธรรมหมู่บ้านสู่สภาวัฒนธรรมตำบล

- 1.7 ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมหลัก 12 ประการ
- 1.8 ขยายโอกาสการมีการทำงานและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม
- 1.9 ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพโดยการจัดกิจกรรมและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงกีฬาและนันทนาการ
- 1.10 ส่งเสริมและพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพโดยการพัฒนาและนำวิทยาศาสตร์ทางการกีฬามาใช้อย่างจริงจัง
- 1.11 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 1.12 ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองการประกันสังคมอย่างทั่วถึง

2. การพัฒนาการศึกษา

- 2.1 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับสู่มาตรฐานสากล ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อการมีงานทำให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยมหลัก 12 ประการ คุณธรรมจริยธรรม วัฒนธรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.2 สร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชนให้เข้าถึงบริการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่องให้กับคนทุกช่วงวัย
- 2.3 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษามุ่งสู่สากล พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ เพื่อการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
- 2.4 สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษา และสร้างหลักประกันโอกาสการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้และผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการและช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส
- 2.5 สนับสนุนการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ช่างท้องถิ่น ทักษะอาชีพสู่ชุมชน รวมทั้งการรับรองและตรวจสอบคุณภาพสินค้าชุมชน
- 2.6 ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน

3. การพัฒนาการสาธารณสุข

- 3.1 เพิ่มประสิทธิภาพของระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรครวมทั้งพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน
- 3.2 พัฒนาระบบบริการ วิชาการและการบริการจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุข ให้มีคุณภาพประสิทธิภาพประสิทธิผล

3.3 พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลสุขภาพของคนในชุมชนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

3.4 ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

3.5 สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อรองรับการขยายภารกิจในการปฏิบัติงานด้านพฤติกรรมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

4.1 ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันเดียวกัน

4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมของชุมชน

4.3 ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาชุมชนผ่านกลไกการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านชุมชน

4.4 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทุนชุมชนทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ ทุนธรรมชาติ และทุนการเงิน ให้มีการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล

5. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

5.1 พัฒนาคุณภาพการให้บริการของรัฐแก่ประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมืออันทันสมัยมาใช้ในการให้บริการเชิงรุก เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

5.2 พัฒนาสมรรถนะข้าราชการให้มีจิตสำนึกสาธารณะ มาตรฐานด้านคุณธรรมจริยธรรมธรรมาภิบาล และทัศนคติ ที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

5.3 สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

5.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการแผนพัฒนาในระดับชุมชน ตำบล และอำเภอให้สามารถเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของจังหวัดสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ได้ตรงตามความต้องการของประชาชน

5.5 ส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

6. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

6.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ประชาชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหายาเสพติดในเชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)

6.2 เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆ ด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ตลอดจนบำบัดฟื้นฟู ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดและติดตามช่วยเหลือให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของหมู่บ้าน/ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาสังคม

6.3 สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในสังคมให้มีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล

6.4 เสริมสร้างสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระงับข้อพิพาทเบื้องต้น รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัยและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

6.5 คຸ້ມครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุกเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความสะดวก

6.6 ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ของประชาชนโดยศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดและอำเภอ

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม เป็นแหล่งผลิตอาหาร พลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมคุณภาพที่พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
3. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตร
4. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด
7. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

- เด็ก เยาวชน และประชาชนของจังหวัดชัยภูมิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
- ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า
- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง

- เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
- การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
- เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
- มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศสู่ประชาคมอาเซียน
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
- มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากการวิเคราะห์ พันกิจ สามารถนำมากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวม ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น
- ๐ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า

มาตรการที่ 1.1 มีศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ

แนวทาง

- 1.1.1 สนับสนุนการจัดตั้งโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ที่เป็นโรงเรียนคุณภาพสูงเทียบเท่าระดับประเทศสำหรับรองรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษให้มีศักยภาพโดดเด่นทั้งในระดับเด็กเล็ก ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
- 1.1.2 ส่งเสริมโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ให้มีขีดความสามารถสูงในทุกด้าน ดึงดูดครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความโดดเด่นและเป็นเลิศเข้าร่วมดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์
- 1.1.3 ขยายรูปแบบการศึกษาของโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ให้เป็นโรงเรียนต้นแบบความเป็นเลิศไปสู่เขตการศึกษาอื่น ๆ ในจังหวัดชัยภูมิ
- 1.1.4 สนับสนุนนักเรียนของโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ในการแข่งขันทางวิชาการในเวทีระดับชาติและนานาชาติ
- 1.1.5 จัดสรรทุนการศึกษาให้นักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสศึกษาต่อจนถึงระดับปริญญาเอก และกลับมาร่วมพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น และส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

แนวทาง

- 1.2.1 สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อดึงดูดให้บุคลากรที่มีความโดดเด่นให้มาปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่จังหวัดชัยภูมิ
- 1.2.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้สามารถพัฒนาตนเองด้านการศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอก
- 1.2.3 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านภาษาแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558
- 1.2.4 สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโลกทัศน์อาเซียนเพื่อนำมา ถ่า ย ท อ ด และช่วยให้เยาวชนจังหวัดชัยภูมิได้ตระหนัก และเตรียมพร้อมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558

มาตรการที่ 1.3 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเข้าสู่จังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

- 1.3.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศให้สามารถรองรับการเรียนการสอนในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเชื่อมโยงครูที่มีศักยภาพในการสอนสู่ผู้เรียนและผู้ปกครองอย่างเป็นระบบผ่านโครงการ Asean School On-line โดยจะช่วยให้
- 1.3.2 ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อก้าวสู่อาเซียน และมีโอกาสเข้าถึงทุกช่วงชั้นเรียน
- 1.3.3 ส่งเสริมการนำอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และระบบ WIFI มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานในหน่วยงานและสถานศึกษา
- 1.3.4 จัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีขีดความสามารถแตกต่างกัน
- 1.3.5 พัฒนาครูและผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน
- 1.3.5 ผลักดันให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่มีศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาที่มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือและบุคลากรรองรับการผลิตสื่อการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ทั้งในระบบห้องเรียนและการเรียนรู้ตามอัธยาศัยของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทาง

- 1.4.1 ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนโดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 1.4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้าง องค์ความรู้ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน

- 1.4.3 สร้างเวทีวิชาการเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันให้กับนักเรียนและเยาวชนในพื้นที่ทุกระดับ
 - 1.4.3 ส่งเสริมให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน
 - 1.4.4 จัดให้มีพื้นที่ภายในสถานศึกษาที่เน้นการใช้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้วัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
 - 1.4.5 พัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับการปฏิบัติจริง
 - 1.4.6 พัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- มาตรการที่ 1.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และประชาชนชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น**

แนวทาง

- 1.5.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของ “วิถีชุมชนชาวจังหวัดชัยภูมิ” โดยบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
 - 1.5.2 พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนโดยการนำศิลปวัฒนธรรมของชาวจังหวัดชัยภูมิมาเป็นส่วนประกอบสำคัญที่เยาวชนต้องสัมผัสและเรียนรู้
 - 1.5.3 ส่งเสริมผู้นำชุมชนในการเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในวาระและโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
 - 1.5.4 สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ของประชาชน
- มาตรการที่ 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน**

แนวทาง

- 1.6.1 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 1.6.2 พัฒนาแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการแข่งขันในตลาดแรงงานในระดับประเทศและประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง
- ๐ รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
- ๐ ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลง

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 2.1 ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

- 2.1.1 สนับสนุนให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลรักษาสุขภาพของคนในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.1.2 พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.1.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ
- 2.1.4 ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

มาตรการที่ 2.2 ยกย่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทาง

- 2.2.1 ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพทางการตลาดโดยใช้แนวคิด “การตลาดนำการผลิต”
- 2.2.2 สร้างภาพลักษณ์และแบรนด์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชัยภูมิสู่อาเซียน เช่น ข้าวหอมดง ผ้าจากใยสับปะรด บรรจุกุญแจหมาก ผ้าไหม สับปะรด มะม่วง มะขามหวาน หม่า เป็นต้น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ของฝากที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ
- 2.2.3 สนับสนุนชุมชนในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมีมูลค่าเพิ่ม โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของชุมชนหรือต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เน้นการสร้าง ความแตกต่างความแปลกใหม่ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค
- 2.2.4 สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างเอกลักษณ์ในการผลิตสินค้าของชุมชนและท้องถิ่น
- 2.2.5 สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับการนำองค์ความรู้สมัยใหม่มาใช้ยกระดับมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 2.2.6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยเน้นการลดต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 2.2.7 สร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในเชิงการสร้างสรรค์
- 2.2.8 พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ทุกระดับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ประกอบ การแปรรูป และผู้จำหน่าย
- 2.2.9 ส่งเสริมการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนแหล่งใหม่ ๆ โดยเน้นการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของจังหวัด
- 2.2.10 เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน (SMEs) ให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ
- 2.2.11 เชื่อมโยงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพของชุมชน

มาตรการที่ 2.3 สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่

แนวทาง

- 2.3.1 ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.3.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชนในชุมชน
- 2.3.3 ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยในชุมชนให้มีคุณภาพ
- 2.3.4 สร้างความตระหนักในความสัมพันธ์กับผู้สูงอายุในครอบครัวเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์อันเป็นรากฐานของความอบอุ่นของครอบครัว
- 2.3.5 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2.3.6 ส่งเสริมการสร้างสื่อที่เน้นการสร้างสรรค์สังคมและท้องถิ่นในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในท้องถิ่น
- 2.3.7 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เข้มแข็ง
- 2.3.8 จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และการมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในท้องถิ่น
- 2.3.9 จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของจังหวัดให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการออกกำลังกายของคนในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.3.10 พัฒนาและจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาที่มีความรู้ประจำศูนย์และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๑ สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
- ๑ สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
- ๑ รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น

มาตรการ และแนวทาง

- มาตรการที่ 3.1 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง

แนวทาง

- 3.1.1 ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตต่อไร่ของพืชหลักของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง
- 3.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิตเพื่อการเพิ่มผลผลิต
- 3.1.3 เร่งรัดการปรับความเชื่อและทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับวิถีการเกษตรดั้งเดิม เพื่อให้เกิดการยอมรับในวิธีการทางการเกษตรแบบใหม่ที่ได้ผลมากขึ้น
- 3.1.4 สรรหาและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐในกลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 3.2 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โคน้ำโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

แนวทาง

- 3.2.1 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ โคน้ำโคราชวากิวและ ไก่บ้านโคราช ในชุมชนและพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์
- 3.2.2 ประสานให้เกิดความเชื่อมโยงกับโรงชำแหละโคน้ำโคราชวากิวที่มีอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์
- 3.2.3 เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้การแนะนำเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.2.4 กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่า
- 3.2.5 ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชมาส่งเสริมการผลิต ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับพืชอนาคตของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ พริก และยางพารา

มาตรการที่ 3.3 สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวทาง

- 3.3.1 สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (อาหารปลอดภัย) ที่ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาในรูปแบบโครงการ Northeastern Food Valley ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 3.3.2 สร้างช่องทางการตลาดที่เชื่อมโยงไปสู่ผู้ประกอบการรายใหญ่ด้านการส่งออกอาหารปลอดภัย
- 3.3.3 ส่งเสริมการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัยให้ได้ในระดับมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ
- 3.3.4 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ตลาดเกิดการยอมรับในคุณภาพอาหารปลอดภัยของจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น
- ๐ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 4.1 ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม

แนวทาง

- 4.1.1 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้ในระดับประเทศ และระดับประชาคมอาเซียนมากขึ้น
- 4.1.2 สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแบบก้าวกระโดด เช่น การประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิให้สามารถดึงดูดสื่อมวลชนทั่วโลกเข้ามานำเสนอ
- 4.1.3 ข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิในช่วงการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 และรวมทั้งการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อระดับชาติและนานาชาติ
- 4.1.4 สร้างเวทีเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้บ่อยครั้ง โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องใน 9 เทศกาลสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น
- 4.1.5 สนับสนุนการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

มาตรการที่ 4.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

แนวทาง

- 4.2.1 สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมรองรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น
- 4.2.2 สร้างกลยุทธ์ในการบริการด้านที่พักอาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดให้เอื้อต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่
- 4.2.3 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และส่วนราชการในการอนุรักษ์และดูแลสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์

- 4.2.4 ร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ในการปรับปรุงเส้นทาง และพัฒนาภูมิทัศน์ตลอดเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้สวยงามและโดดเด่น เพื่อเพิ่มจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว
- 4.2.5 จัดทำแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเส้นทางเข้าสู่แหล่งน้ำใหญ่ที่กำลังจะพัฒนาขึ้น เพื่อให้เป็นถนนสายท่องเที่ยวที่สวยงาม พร้อมมีจุดแวะพักและจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว
- 4.2.6 เร่งรัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงละหาน บึงซีกวิ๊ก ป่าปรังพันปี ฯลฯ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิ พิพิธภัณฑ์สัตว์ ดึกดำบรรพ์และโลกล้านปี อุทยานผักพื้นบ้าน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สวนเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น
- 4.2.7 ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เพื่อจัดทำเป็นสวนสัตว์เปิดกลางคืน (Night Safari) เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 4.2.8 บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานที่ดูแลป่าไม้ในจังหวัดชัยภูมิในการวางแผนการท่องเที่ยวในวาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 4.3 ปรับปรุงและพัฒนาตัวเมืองชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

แนวทาง

- 4.3.1 ปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่ซึ่งบ่งบอกถึงถิ่นกำเนิดรากฐาน และสื่อความหมายถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้มีความโดดเด่นยิ่งขึ้น
- 4.3.2 พัฒนาวงเวียนบริเวณพื้นที่โดยรอบตัวเมืองชัยภูมิให้โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม เช่น พัฒนาวัดชัยประสิทธิ์ให้เป็นจัตุรัสเมือง ถนนบรรณาการ อาคารส่วนราชการที่มีความเป็นเอกลักษณ์เมือง เป็นต้น
- 4.3.3 จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง สินค้าทางวัฒนธรรม และสินค้าอื่น ๆ ที่โดดเด่นของจังหวัด ในรูปแบบที่เป็นถนนคนเดินของจังหวัดชัยภูมิที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ
- 4.3.4 จัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล มีอาสาสมัครท่องเที่ยว ที่ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ

มาตรการที่ 4.4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพและศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล

แนวทาง

- 4.4.1 เสริมสร้างการเชื่อมโยงและสร้างสื่อแสดงถึงเรื่องราวในเอกลักษณ์อันโดดเด่นของจังหวัด ชัยภูมิในแต่ละพื้นที่ และเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์และปรากฏแก่สายตาของประชาชนในประเทศและประชาคมโลก
- 4.4.2 ส่งเสริมการนำวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีที่งดงามของท้องถิ่นมาพัฒนาและเสริมสร้างความโดดเด่นในเชิงประจักษ์ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในเชิงจิตใจ โดยจัดทำเส้นทางประวัติศาสตร์เจ้าพ่อพระยาแล เพื่อให้แก่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับสถานที่จริงตามประวัติศาสตร์ของเจ้าพ่อพระยาแล
- 4.4.3 ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวิถีชีวิต “ชัยภูมิโบราณ” ที่คงเอกลักษณ์และบรรยากาศของชาวชัยภูมิ ในอดีตที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมและสัมผัสได้
- 4.4.4 ส่งเสริมความโดดเด่นในเรื่องราวตามรอยวิถีเส้นทางเจ้าพ่อพระยาแล เน้นการนำเสนอในเชิงประจักษ์และสามารถสัมผัสได้ในเชิงจิตใจ

มาตรการที่ 4.5 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอก ไม้ประดับสำคัญของประเทศ**แนวทาง**

- 4.5.1 ศึกษาศักยภาพด้านการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของจังหวัดชัยภูมิที่เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศในแต่ละพื้นที่
- 4.5.2 ส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเป็นอาชีพเสริมของจังหวัดชัยภูมิสู่ตลาด ไม้ดอกไม้ประดับระดับประเทศ
- 4.5.3 ส่งเสริมการสร้างตลาดกลางไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อสนับสนุนการนำมาเสริมสร้างภูมิทัศน์ที่สวยงามให้กับจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงเพื่อส่งออกจำหน่ายทั่วประเทศ
- 4.5.4 ส่งเสริมการตลาดจังหวัดชัยภูมิให้เป็น “เมืองมนต์เสน่ห์ดอกไม้” ของประเทศ

มาตรการที่ 4.6 ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**แนวทาง**

- 4.6.1 วิเคราะห์และปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่
- 4.6.2 จัดระบบการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ทั้งบุคลากรของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

- 4.6.3 ส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็งและมีขีดความสามารถสูงขึ้น
- 4.6.4 ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว
- 4.6.5 จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น
- ๐ ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน
- ๐ ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

แนวทาง

- 5.1.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือก ในท้องถิ่นและชุมชน
- 5.1.2 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าชุมชน “โรงไฟฟ้าชีวมวล” มาใช้ในชุมชนที่มีความพร้อม เพื่อการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน และการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพลังงานในเชิงพาณิชย์
- 5.1.3 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ ไปใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตร เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในการสนับสนุนการทำงานของระบบการให้น้ำพืชแบบน้ำหยด เป็นต้น
- 5.1.4 ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้านการจัดการพลังงาน และร่วมมือกับสถาบัน การศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อผลิตบุคลากรด้านพลังงานมาสนับสนุนการก้าวสู่การเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

มาตรการที่ 5.2 พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

แนวทาง

- 5.2.1 วางแผนและกำหนดพื้นที่สำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงานอย่างชัดเจน

- 5.2.2 สร้างระบบเชื่อมโยงการนำผลผลิตจากพืชพลังงานจากภาคการผลิตด้านเกษตรไปสู่ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน
- 5.2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตพืชพลังงานทดแทนเพื่อให้สามารถวางแผนการพัฒนาการผลิตพืชพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร
- 5.2.4 ส่งเสริมและให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับการนำผลผลิตจากพืชมาใช้เป็นพลังงานทดแทนเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน

มาตรการที่ 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน

แนวทาง

- 5.3.1 ส่งเสริมการลงทุนระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แหล่งทุน ภาครัฐและภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น
- 5.3.2 สร้างความรู้และความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการผลิตไฟฟ้าของชุมชน เช่น กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล เป็นต้น

มาตรการที่ 5.4 ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทาง

- 5.4.1 รมรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของพลังงานในการพัฒนาท้องถิ่น และการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๑ มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 6.1 ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค

แนวทาง

- 6.1.1 กำหนดให้อำเภอจัตุรัสเป็นเขตการพัฒนาพิเศษ
- 6.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาสถานีรถไฟจัตุรัสให้เป็นศูนย์รวบรวมและพักสินค้าโลจิสติกส์จากประเทศไทยและจากประเทศในประชาคมอาเซียน
- 6.1.3 สนับสนุนการสร้างตลาดศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายสินค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศในประชาคมอาเซียน

6.1.4 เร่งรัดการสรรหาและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความสามารถสูงในการเข้ามาบริหารจัดการ

6.1.5 จัดระบบบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และการค้าในเขตการพัฒนาพิเศษให้มีประสิทธิภาพสูง

มาตรการที่ 6.2 สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

แนวทาง

6.2.1 สนับสนุนการพัฒนาถนนภายในชุมชนให้เชื่อมโยงการคมนาคมส่วนกลางเพื่อการขนถ่ายสินค้าเกษตรสู่ตลาดกระจายสินค้าส่วนกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
- ๐ ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
- ๐ ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 7.1 การอนุรักษ์พื้นที่พุทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แนวทาง

- 7.1.1 กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการวางแผนในการอนุรักษ์และฟื้นฟู
- 7.1.2 ส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของชุมชนในรูปแบบของการรวมกลุ่มเป็น “ชุมชนรุ่นใหม่รักและหวงแหนป่า”
- 7.1.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการดูแลทรัพยากร ป่าไม้อย่างมีคุณภาพ ด้วยความสมดุลและยั่งยืน
- 7.1.4 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้อย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
- 7.1.5 จัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนตระหนักในความสำคัญของป่าไม้กับผลกระทบจากการทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง
- 7.1.6 สนับสนุนการปลูกป่าในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้น้ำในภาคการเกษตรอย่างเพียงพอ

แนวทาง

- 7.2.1 เสริมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่
- 7.2.2 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนเพื่อสะท้อนความต้องการที่เป็นเอกภาพของชาวชัยภูมิในความจำเป็นต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด
- 7.2.3 จัดหาและระดมทุนเพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำของชุมชนทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาค เอกชนภายในจังหวัด
- 7.2.4 ผลักดันโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งอ่างเก็บน้ำ” เพื่อให้แต่ละพื้นที่มีแหล่งน้ำสำรองเพื่อรองรับในช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากและไว้ใช้ในช่วงขาดแคลนน้ำ
- 7.2.5 วางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และเส้นทางเข้าถึงให้สวยงาม มีจุดเด่น มีจุดแวะพักผ่อนระหว่างทาง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 7.3 การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น

แนวทาง

- 7.3.1 ส่งเสริมการนำนวัตกรรมที่ได้จากการพัฒนาเทคโนโลยี “เตาเผาขยะชุมชน” มาใช้ในการกำจัดขยะชุมชน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในชุมชน
- 7.3.2 เร่งรัดการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้ของชุมชนในการจัดการมลพิษและของเสีย
- 7.3.3 เสริมสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการขยะและมลพิษสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- 7.3.4 สร้างความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องของภัยแล้ง และน้ำท่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๐ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
- ๐ ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 8.1 เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทาง

- 8.1.1 ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
 - 8.1.2 ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 - 8.1.3 ปรับปรุงระบบการให้บริการในลักษณะการลดขั้นตอนการทำงาน และการพัฒนาให้มีลักษณะการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)
 - 8.1.4 พัฒนากระบวนการติดตามประเมินผล ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์กร
 - 8.1.5 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหารและการให้บริการ
 - 8.1.6 พัฒนาดัชนีชี้วัดการให้บริการ (KPI) ในระดับองค์กร ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล
 - 8.1.7 ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น
- มาตรการที่ 8.2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

แนวทาง

- 8.2.1 เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อสารณะให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
 - 8.2.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชนทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารให้กับประชาชน
 - 8.2.3 จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรในรูปแบบต่าง ๆ
- มาตรการที่ 8.3 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง**

แนวทาง

- 8.3.1 วิเคราะห์โครงสร้างอัตรากำลังบุคลากรโดยเฉพาะสาขาเฉพาะด้านให้สอดคล้องและเอื้อต่อการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 8.3.2 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบมากยิ่งขึ้นโดยพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง
 - 8.3.3 พัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถด้านภาษาองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
- มาตรการที่ 8.4 สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

แนวทาง

- 8.4.1 ส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานและความภาคภูมิใจต่อองค์กรให้กับบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 8.4.2 ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรของส่วนท้องถิ่น

กรอบแผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด

มีกรอบแผนงานรวม 5 ด้านคือ

1. **แผนงานด้านเศรษฐกิจพอเพียง** สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนและครอบครัว และการประกอบอาชีพทั้งในภาคเกษตร และนอกภาคเกษตรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่

2. **แผนงานพัฒนาและสร้างโอกาสให้ชุมชน** สนับสนุนกิจกรรมใน 3 ระดับ ตามศักยภาพชุมชน โดยขั้นต้นเน้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือนเพื่อลดรายจ่าย เช่น ปุ๋ยอินทรีย์ ผักสวนครัว ชั้นกลางเน้นการถนอมอาหาร การแปรรูปเพื่อตลาดในชุมชน และขั้นสูงเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น/ ชุมชนที่มีศักยภาพและมีเส้นทางด้านการตลาด

3. **แผนงานการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชุมชน** เน้นการอนุรักษ์ พัฒนา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ดินและป่าไม้ตามแนวพระราชดำริ

4. **แผนงานการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ** เน้นการสงเคราะห์ในระดับครอบครัวตามความเป็นจริงในพื้นที่อย่างทันเหตุการณ์

5. **แผนงานการบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน** ครอบคลุมทั้งด้านสาธารณสุข การศึกษา การฝึกอบรม อาชีพ และการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เช่นการมาติดต่อจังหวัด / อำเภอ / หน่วยปกครองท้องถิ่นของประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

1. พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
2. พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
3. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
4. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

1. ประชาชนอยู่ดีมีสุข
2. ชุมชนพึ่งตนเองได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ผลิตภาพการผลิตของภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
2. ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
3. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
4. สินค้าและบริการมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตภาคการเกษตร
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของมันสำปะหลังและอ้อย
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้มาตรฐาน
4. ร้อยละของผลผลิตภาคการผลิภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร

กลยุทธ์และแนวทาง

1. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร

- 1.1 การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- 1.2 พัฒนาผลิภาคการผลิตสินค้าการเกษตร ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โรงงาน พริก ยางพารา ตลอดห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงการตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร
- 1.3 พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน
- 1.4 พัฒนาพื้นที่การเกษตร และการถือครองที่ดิน

2. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม

- 2.1 พัฒนาอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร
- 2.2 พัฒนาฝีมือแรงงานและบริหารจัดการแรงงานอย่างเป็นระบบ
- 2.3 พัฒนาและส่งเสริมการทำเหมืองแร่โปแตช และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

3. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของสินค้าและบริการ

- 3.1 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพ
- 3.2 พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

เป้าหมาย

1. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
2. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
3. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการท่องเที่ยว
3. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

กลยุทธ์และแนวทาง

1. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน
2. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
3. ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน เป้าประสงค์

1. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลและยั่งยืน
2. การใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. สัดส่วนของพื้นที่ป่าสมบูรณ์ต่อพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น
2. สัดส่วนพื้นที่ป่าที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้คงสภาพสมบูรณ์
3. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการภัยพิบัติ
5. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการใช้พลังงานทดแทน

กลยุทธ์และแนวทาง

1. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ
3. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป้าหมาย

1. ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น
2. ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
3. สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ
2. ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
3. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชน
5. ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่

กลยุทธ์และแนวทาง

1. การพัฒนาสังคมและคุณภาพ
2. การพัฒนาการศึกษา
3. การพัฒนาการสาธารณสุข

4. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
5. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
6. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะในการกำหนดแนวทางการพัฒนา

พื้นที่การวางผังเมืองของตำบลบุงคล้า ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบุงคล้า มีเนื้อที่ประมาณ 49 .5663 ตารางกิโลเมตร หรือ 30,979.40 ไร่ การวางผังคือการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า คือ เป็นตำบลน่าอยู่ ประชาชนอยู่ดีมีสุข ด้วยการบริหารจัดการระบบการพัฒนาท้องถิ่นได้มาตรฐานโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคาร เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2538 และได้ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และเมื่อปี 2545 ได้เปลี่ยนไปสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวงกรม พ.ศ. 2545 องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นตามนโยบายการกระจายอำนาจ สู่หน่วยการปกครองขึ้นพื้นฐานของรัฐบาล โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า มี **นายแก่ง หาญบุงคล้า** เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า ทำหน้าที่ในฐานะผู้นำฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า และมี **นายบุญกอง หาญเสนา** เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และ **นางสมลรัตน์ กุสมภ์** เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

การบริหารกิจการองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า แบ่งโครงการสร้างการบริหารกิจการภายในองค์กร ได้แก่ สำนักปลัดองค์การบริหารตำบล ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และการพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น มีดังนี้

การพัฒนาตามนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า

1. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 1.1 ส่งเสริม ยกกระตักการศึกษาขั้นพื้นฐานและสนับสนุนการศึกษาทั้งในระดับก่อนวัยเรียนให้สู่ความเป็นเลิศและมีคุณภาพสูงขึ้น
 - 1.2 ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ งานประเพณี ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นให้คงอยู่สืบไป
 - 1.3 ส่งเสริมสินค้า OTOP โดยเฉพาะที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

2. นโยบายด้านการส่งเสริมการพัฒนารายได้
 - 2.1 ส่งเสริมอาชีพการสร้างงาน สร้างรายได้ พัฒนาความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน รวมทั้งรวมกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
 - 2.2 ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อลดต้นทุนการผลิต
 - 2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อสานต่อโครงการ OTOP
 - 2.4 ส่งเสริมการดำเนินงานของสหกรณ์ กองทุนฟื้นฟูเกษตรกร
3. นโยบายด้านสาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ และคุณภาพชีวิต
 - 3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของกลุ่มสตรี อสม. อปพร.
 - 3.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส มีคุณภาพชีวิตที่ดี
 - 3.3 ส่งเสริมสนับสนุนด้านการสาธารณสุขและส่งเสริมหลักประกันสุขภาพพลานามัยของประชาชน
4. นโยบายด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว
 - 4.1 ปรับปรุงพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน
 - 4.2 ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่ยูนิคแพร์หลาย
 - 4.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาลพิษ ปัญหาการกำจัดขยะ
5. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 - 5.1 พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้อยู่ในสภาพดี
 - 5.2 ก่อสร้างและบำรุงแหล่งกักเก็บน้ำ ขุดลอกแหล่งน้ำและจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค รวมทั้งระบบส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตร
 - 5.3 สนับสนุนหมู่บ้านในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 5.4 ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ ตามความจำเป็นที่เร่งด่วน ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า
6. นโยบายด้านความปลอดภัย
 - 6.1 ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล
 - 6.2 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อุบัติภัยต่าง ๆ และฝึกทักษะให้ อปพร. ให้มีศักยภาพ
7. นโยบายด้านการกีฬา
 - 7.1 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพ
 - 7.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
 - 7.3 ส่งเสริมให้มีลานกีฬาและพัฒนาสนามกีฬาให้ทันสมัย

8. นโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

8.1 ส่งเสริมป้องกันปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดร่วมกับภาครัฐสอดคลองตามนโยบายของรัฐบาล

9. นโยบายด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและด้านการจัดการองค์กร

9.1 ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

9.2 ส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ องค์กรบริหารส่วนตำบลและประชาชนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาตำบล

9.3 ผลักดันให้มีการจัดทำฐานข้อมูลที่มีสมบูรณ์ในทุกด้านของประชากรในพื้นที่ตำบลเพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อไป

9.4 พัฒนาบุคลากรให้เกิดวิสัยทัศน์ในการทำงาน มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม อันจะทำให้เกิดการพัฒนาในการบริการประชาชนให้ได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด

9.5 นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมาใช้ในการพัฒนาองค์กรเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นและการให้บริการประชาชน

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.2.1 ผลการวิเคราะห์และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชนตำบลบุงคล้า

องค์กรบริหารส่วนตำบลบุงคล้า ได้รวบรวมสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนโดยการออกประชุมประชาคมทุกหมู่บ้านสรุปภาพรวม ได้ดังนี้

1. ปัญหาและความต้องการด้านแหล่งน้ำ เป็นปัญหาที่สำคัญมากเพราะแหล่งน้ำเป็นปัญหาหลักของพื้นที่เพราะเป็นต้นทุนการผลิต ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรมีแหล่งกักเก็บน้ำที่สามารถเก็บน้ำในช่วงฤดูฝนได้ไม่เพียงพอ จากข้อเสนอความต้องการอยากจะมีสร้างแหล่งกักเก็บน้ำเพิ่มและขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน

2. ปัญหาความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุด คือเส้นทางคมนาคม เป็นปัญหาที่สำคัญเพราะในทุกหมู่บ้านมีความต้องการเส้นทางคมนาคมเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับถนนในตำบล หมู่บ้าน อำเภอ จังหวัด ประกอบกับบางเส้นทางมีสภาพชำรุดทรุดโทรม มีฝุ่นละอองและมีลักษณะเป็นลูกรังทำให้การเดินทางระหว่างพื้นที่และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรไม่สะดวกซึ่งมีปัญหาตลอด และบางพื้นที่มีถนนเข้าถึงพื้นที่การเกษตรแต่ไม่มีไฟฟ้าใช้ในการประกอบอาชีพ

3. ปัญหาความต้องการด้านสังคม เป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งเกิดขึ้นจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การรับอารยธรรมใหม่ๆมาจากสังคมตะวันตก ทำให้เกิดการซึมซับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการศึกษา ศาสนา จริยธรรม การเปลี่ยนแปลงของเด็กและเยาวชน ปัญหายาเสพติด ปัญหาขาดแคลนแรงงาน ปัญหาเด็กเยาวชนมั่วสุมและทะเลาะวิวาท

4. ปัญหาความต้องการด้านเศรษฐกิจ เป็นปัญหาเกี่ยวกับปากท้องของประชาชนโดยเฉพาะในเรื่องของรายได้และการส่งเสริมอาชีพ การพัฒนาด้านหัตถกรรม ความยากจน เศรษฐกิจพอเพียง ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาความต้องการของประชาชนที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุนเพื่อให้เศรษฐกิจได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้น

5. ปัญหาความต้องการด้านเกษตรกรรม เป็นปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่ง เพราะในพื้นที่ของตำบลเนื่องจากอาชีพการเกษตรเป็นอาชีพหลักของตำบลบุงคล้า สภาพปัญหาที่พบมีมากมาย เช่น ราคาผลผลิตตกต่ำ การใช้ปุ๋ยเคมี ขาดตลาดกลางจำหน่าย ขาดการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิต เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาให้เกิดผล จึงต้องมีการพัฒนาที่ลงทุนน้อยแต่ได้ผลผลิตมากเน้นความเป็นธรรมชาติเป็นหลัก

6. ปัญหาความต้องการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นสภาพปัญหาที่สำคัญเนื่องจากการขาดกฎกติกา ขาดจิตสำนึก การดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ขาดประสิทธิภาพในการกำจัดขยะมูลฝอยและน้ำเน่าเสียจึงมีความต้องการแก้ไขปัญหา การออกกฎและกติกาในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนการสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนและเยาวชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่

7. ปัญหาด้านการท่องเที่ยว สภาพในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณวัตถุยังขาดศักยภาพในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องจึงทำให้คนไม่รู้จัก

3.2.2 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

จุดแข็ง (Strengths)

- 1) มีเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงภายในหมู่บ้านระหว่างหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด
- 2) เป็นเส้นทางสายหลักเป็นถนนลาดยาง ซึ่งสะดวกสบาย
- 3) มีแหล่งน้ำธรรมชาติหลายสายไหลผ่านพื้นที่ของตำบล
- 4) มีกลุ่มอาชีพหลากหลาย
- 5) มีศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ประจำตำบล
- 6) มีอัตรากำลังเพื่อรองรับภารกิจหน้าที่
- 7) มีงบประมาณเป็นของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น
- 8) มีสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่เป็นอาหารแปรรูปที่รู้จักกันแพร่หลาย
- 9) มีแหล่งท่องเที่ยวโบราณหินทรายบ้านกุดไอง้ ซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมสมัยทวารวดี
- 10) สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เป็นสินค้าอาหารแปรรูปได้รับ อย.

จุดอ่อน (Weaknesses)

- 1) ถนนบางสาย บางช่วง เมื่อถึงหน้าฝนจะมีน้ำท่วมขัง
- 2) ระบบชลประทาน ระบบส่งน้ำเข้าพื้นที่การเกษตรไม่ทั่วถึง แหล่งน้ำตื้นเขินทำให้ประสบปัญหาความเสียหายจากการทำการเกษตร
- 3) ในแหล่งน้ำมีวัชพืชขึ้นเร็วและหนาแน่นขวางทางน้ำ ทำให้ตื้นเขินและเน่าเสีย

- 4) การรวมกลุ่มประกอบอาชีพไม่เข้มแข็ง ไม่ยั่งยืน
- 5) ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับกิจกรรมหรือโครงการพัฒนา
- 6) โครงการพัฒนาของแต่ละหมู่บ้านมีจำนวนมากในขณะที่งบประมาณมีจำกัด

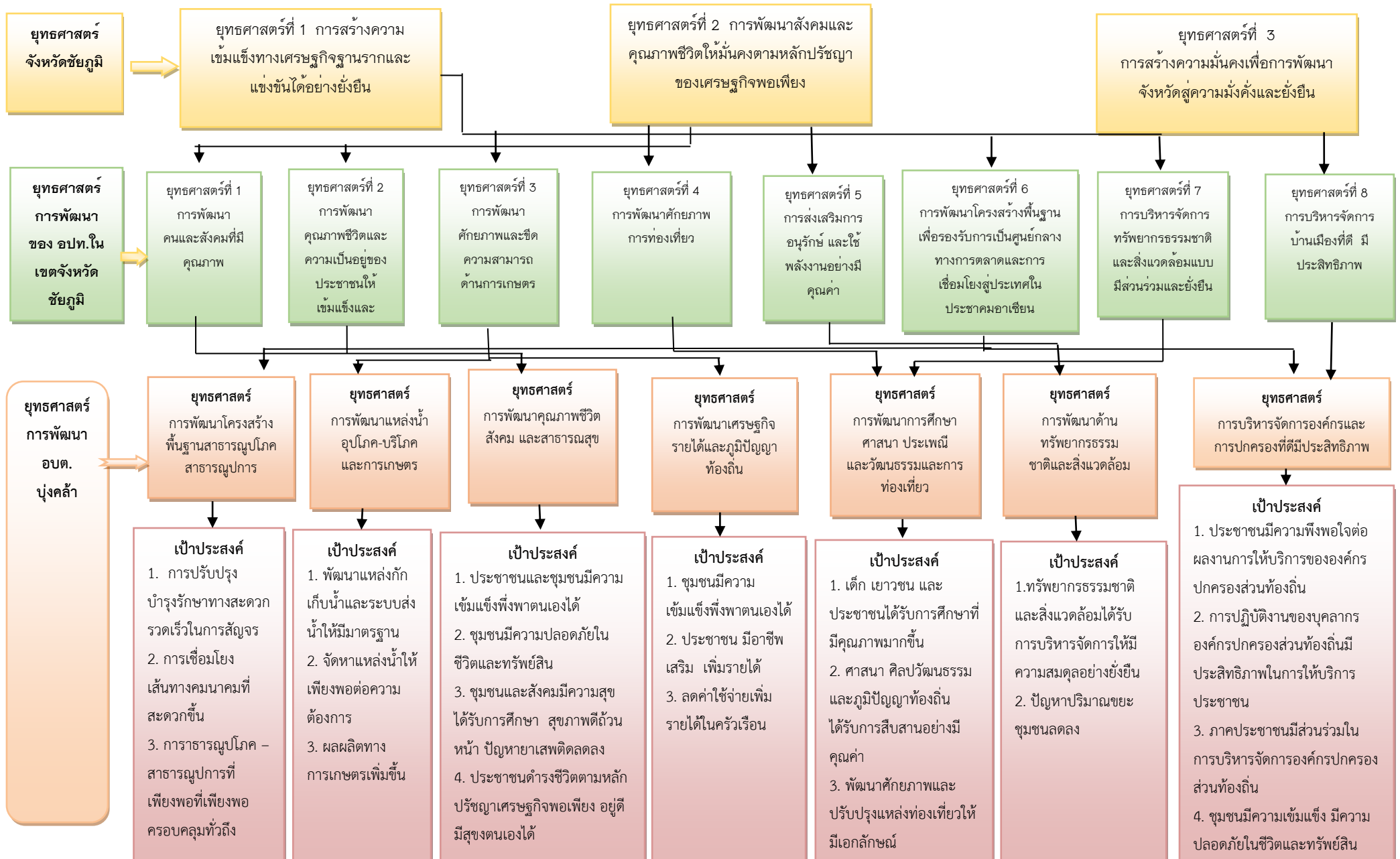
โอกาส (Opportunities)

- 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2) การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคำบลให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 3) พื้นที่อยู่ใกล้กับตัวอำเภอและจังหวัด ทำให้สามารถติดต่อประสานกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ได้ง่ายและสะดวก
- 4) การขยายตัวของธุรกิจในพื้นที่มีแนวโน้มสูงมีห้างสรรพสินค้าปลีก-ส่ง หอพัก รีสอร์ท อยู่ในพื้นที่ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น ประชาชนในพื้นที่มีงานทำ อบต. มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเก็บภาษี

อุปสรรค (Threats)

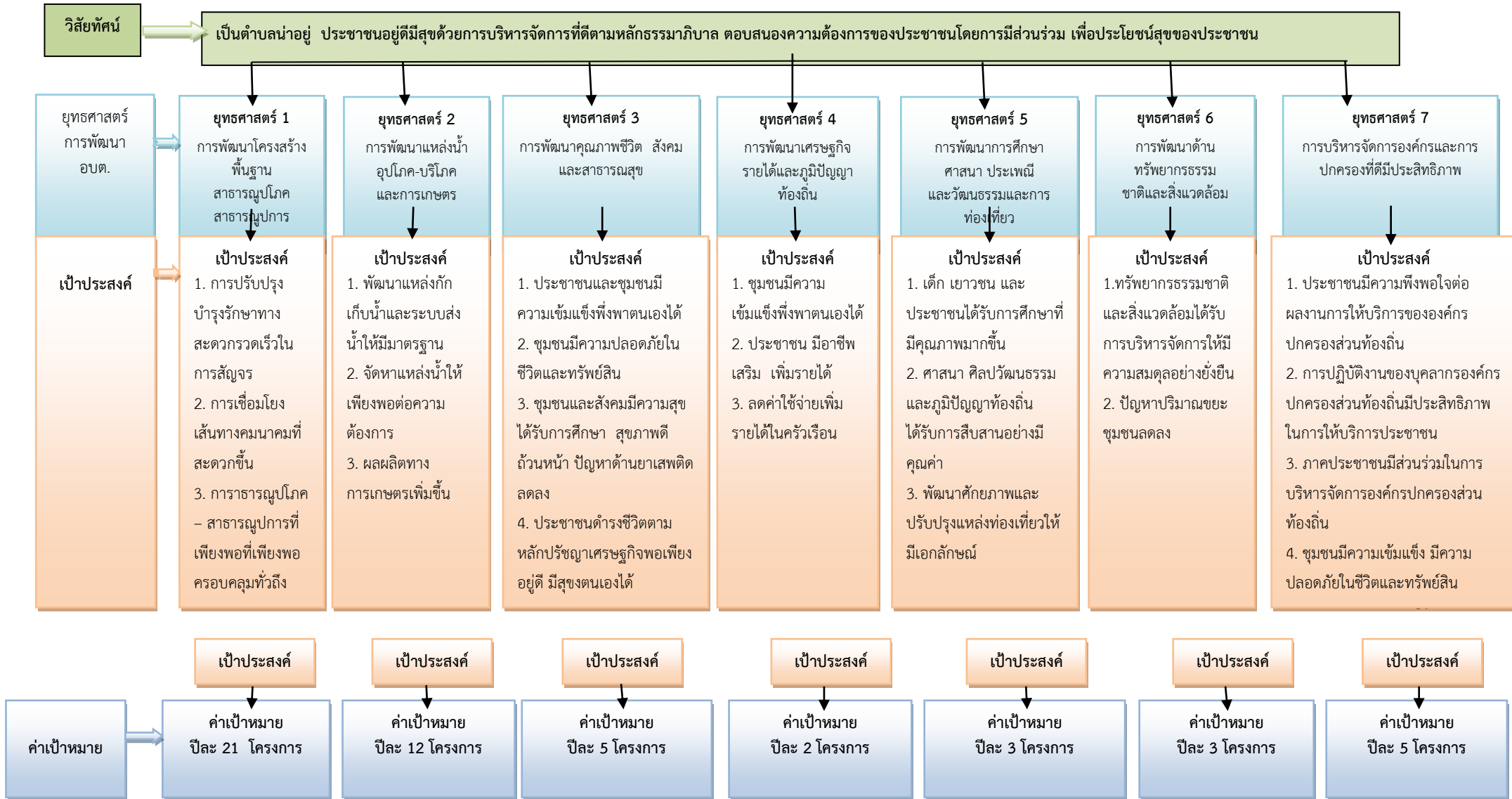
- 1) สภาพภูมิอากาศแปรปรวนไม่เป็นไปตามฤดูกาล และมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความแห้งแล้งมากขึ้น
- 2) มีการปรับปรุง แก้ไข ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบ่อยครั้งจนเกิดความสับสนในการถือปฏิบัติ
- 3) ภารกิจที่เพิ่มขึ้นจากการได้รับการกระจายอำนาจ ไม่เหมาะสมสอดคล้องกับจำนวนบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอยู่จำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบ
- 4) ภารกิจเพิ่มมากขึ้นจากการที่ได้รับการถ่ายโอน เมื่อเทียบกับจำนวนงบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอในการบริหารจัดการให้เกิดความอยู่ดีมีสุขแก่ประชาชน

3.3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า (ต่อ)



ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.3.4 แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)





บทที่ 4

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า ได้นำข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งเป็นข้อมูลสภาพทั่วไปในหลายด้าน การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาความต้องการของประชาชน นโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 11 นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ และแผนชุมชน การประเมินสภาวะแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนา การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค เมื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมาวิเคราะห์ร่วมแล้ว จึงได้มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า และได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมกำหนด วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์หลัก ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์แนวทาง การพัฒนา ในช่วงปี พ.ศ. 2559 – 2563 ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

พันธกิจ พัฒนาขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค – สาธารณูปการ อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น
2. การปรับปรุงบำรุงรักษาทางสะดวกรวดเร็วในการสัญจร
3. การสาธารณูปโภค – สาธารณูปการที่เพียงพอที่เพียงพอครอบคลุมทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเส้นทางคมนาคมที่สะดวก
2. ระดับการพัฒนาปรับปรุง,บำรุงทางการคมนาคม สาธารณูปโภค-สาธารณูปการเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสาธารณูปโภค – สาธารณูปการที่เพียงพอ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สาธารณูปโภค-สาธารณูปการในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ	ระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเส้นทางคมนาคมสะดวกขึ้น
2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ถนน ไฟฟ้า ประปา สะพาน สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน	ระดับการพัฒนาปรับปรุง,การคมนาคม สาธารณูปโภค-สาธารณูปการเพิ่มขึ้น
3. พัฒนาความเชื่อมโยงของเส้นทางคมนาคมในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อภายในตำบล ,ตำบลใกล้เคียง ,อำเภอ, จังหวัด	ร้อยละของถนนที่ใช้สัญจรสะดวกมากเพิ่ม

หน่วยงานรับผิดชอบ

กองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดชัยภูมิ : ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็น

ศูนย์กลางทางการตลาด และการเชื่อมโยงสู่ประเทศใน
ประชาคมอาเซียน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำอุปโภค – บริโภคและการเกษตร

พันธกิจ พัฒนาปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค – บริโภค และทำการเกษตรให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
เป้าประสงค์

1. พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำและระบบส่งน้ำให้มีมาตรฐาน
2. จัดหาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการ
3. ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของจำนวนแหล่งกักเก็บน้ำ อุปโภค – บริโภค เพิ่มมากขึ้น
2. ร้อยละของระบบส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง ขุดลอก แหล่งกักเก็บน้ำ ลำเหมือง อ่างเก็บน้ำที่ต้นเขิน	ระดับการพัฒนาและจำนวนแหล่งกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น
2. พัฒนาปรับปรุงระบบระบบส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตร	ระดับการพัฒนาปรับปรุงระบบส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตรเพิ่มขึ้น
3. พัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชนเพื่อรองรับการใช้น้ำทำการเกษตรอย่างเพียงพอ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตทางการเกษตร

หน่วยงานรับผิดชอบ

กองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลปungคล้า

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดชัยภูมิ : ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการ
สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็น

ศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศใน
ประชาคมอาเซียน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

พันธกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิต การสาธารณสุข และความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
เป้าประสงค์

1. ประชาชนและชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
2. ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. ชุมชนและสังคมมีความสุขได้รับการศึกษา สุขภาพดีถ้วนหน้า ปัญหาด้านยาเสพติดลดลง
4. ประชาชนดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ดี มีสุข พึ่งตนเองได้

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของปัญหาด้านยาเสพติดต่อปีลดลง
2. ร้อยละของประชากรมีสุขภาพดีถ้วนหน้า ปัญหาสาธารณสุขในพื้นที่ลดลง
3. ร้อยละของประชาชนวัยก่อนเรียนและวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ
4. ร้อยละของประชาชนดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่	ร้อยละของปัญหาด้านยาเสพติดต่อปีลดลง
2. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์	ระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น
3. พัฒนาเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรครวมทั้งการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน	ร้อยละของผู้เจ็บป่วยด้วยโรคสำคัญที่เป็นปัญหาสาธารณสุขในพื้นที่ลดลง
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ส่วนสวัสดิการสังคม และ ส่วนสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดชัยภูมิ : ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ รายได้และภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจ ส่งเสริมการประกอบอาชีพหลัก อาชีพเสริม พัฒนาเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน เสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน

เป้าประสงค์

1. ชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
2. ประชาชน มีอาชีพเสริม เพิ่มรายได้
3. ลดค่าใช้จ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการพัฒนาความรู้มีทักษะในการประกอบอาชีพ
2. ร้อยละของประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของรายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ พัฒนาความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน	ร้อยละของกลุ่มอาชีพที่ได้รับการพัฒนาความรู้มีทักษะในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น
2. ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมูลค่าโดยใช้แนวความคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์จากภูมิปัญญาและวัสดุในท้องถิ่นให้กับประชาชน	ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
3. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้เกิดรายได้เสริมในครัวเรือน	ร้อยละของประชาชนมีรายได้จากอาชีพเสริมเพิ่มขึ้น
4. ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	ระดับแรงงานฝีมือในท้องถิ่นได้รับการพัฒนาขีดความสามารถรองรับประชาคมอาเซียน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ส่วนสวัสดิการสังคมองค์การบริหารส่วนตำบลปungคล้า

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดชัยภูมิ : ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

พันธกิจ ส่งเสริมพัฒนาศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและการท่องเที่ยวให้มีเอกลักษณ์

ที่โดดเด่น

เป้าประสงค์

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการสืบสานอย่างมีคุณค่า
3. พัฒนาศักยภาพและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีเอกลักษณ์

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของประชาชนที่เข้าถึงและได้รับการศึกษา
2. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นประชาชนมีรายได้

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษาในระดับก่อนวัยเรียนพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายร่วมกับโรงเรียนในพื้นที่และชุมชน	ระดับการศึกษาและการมีส่วนร่วมของโรงเรียนในพื้นที่และประชาชนเพิ่มขึ้น
2. ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางศาสนาและการมีส่วนร่วมของประชาชนเพิ่มขึ้น
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และปราชญ์ชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ร้อยละระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนเพิ่มขึ้น
4. พัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ดึงดูดนักท่องเที่ยว	ร้อยละเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวและประชาชนมีรายได้

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

ส่วนการศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดชัยภูมิ : ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

6. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

พันธกิจ พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้เป็นท้องถิ่น
นำอยู่

เป้าประสงค์

1. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการให้มีความสมดุลอย่างยั่งยืน
2. ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ชีตความสามารถในการกำจัดขยะของชุมชนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. นำเทคโนโลยีบริหารการจัดการขยะมูลฝอยให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น	ชีตความสามารถในการกำจัดขยะของชุมชนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
2. ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ	ร้อยละของหมู่บ้านมีความอุดมสมบูรณ์นำอยู่มากขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบ

ส่วนสาธารณสุขของค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดชัยภูมิ : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

7. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรและการปกครองบ้านเมืองที่ดีมีประสิทธิภาพ

พันธกิจ พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน และเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. การปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน
3. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ
2. ระดับการการให้บริการของบุคลากรมีประสิทธิภาพ
3. ระดับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
4. ระดับเพิ่มขึ้นของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาจุดบริการและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการประชาชน	ระดับเพิ่มขึ้นของการให้บริการและความพึงพอใจประชาชน
2. พัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน	ร้อยละเพิ่มขึ้นความพึงพอใจของประชาชน
3. นำเทคโนโลยีที่สารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน	ระดับเพิ่มขึ้นของการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ
4. ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น	ระดับการมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ภาคประชาชนเพิ่มขึ้น
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งเฝ้าระวังการระบาดของยาเสพติดและปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่	ร้อยละที่ลดลงของยาเสพติดและการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
6. พัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านภาษาในการสื่อสารรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	ร้อยละของบุคลากรมีความพร้อมด้านภาษาในการสื่อสารมากขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดชัยภูมิ : ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี



ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า
เรื่อง ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓)

.....

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๓) ตามขั้นตอนการจัดทำแผนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ หมวด ๓ ข้อ ๑๖ และได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้าในคราวประชุมสมัยวิสามัญ สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ไปแล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๕ ข้อ ๒๔ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้แผนพัฒนาที่อนุมัติแล้ว และนำไปปฏิบัติรวมทั้งแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศใช้และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า จึงขอประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๓) ให้ทราบโดยทั่วกัน ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

จึงเรียนประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายแก่ง หาญบุงคล้า)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า